

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 4, П'ЯТНИЦЯ, 23 СІЧНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 4, FRIDAY, JANUARY 23, 2015

\$2.00

КОМЕНТАР

Путін і національна самобутність

Петро Часто

Розчаровані „великою“ прес-конференцією Володимира Путіна 18 грудня 2014 року міжнародні оглядачі, котрі очікували від цієї події чогось набагато більшого, пропустили те в ній, що в традиційному російському світосприйманні є якраз найголовнішим і стоїть над політикою, над економікою і вже в кожному разі – над логікою об'єктивних процесів глобалізації. Це доленосне для російської ментальності і абсолютно позакритичне для цієї ментальності питання національної самобутності.

Не входячи у теоретичні визначення, В. Путін – можливо, тільки вдруге після царя Миколи II, котрий, не бавлячись в евфемізми, стверджував, що „Російська імперія – це військова держава“, – так же чітко, хоч і через близький для росіян і впізнаваний для решти світу образ, повторив те саме: російський ведмідь має право бути собою, тобто жити і діяти згідно зі своєю звірячою природою, і дозволу на це право він ні в кого не збирається випрошувати.

Парадокс путінського обґрунтування російської національної самобутності полягає в тому, що на неї сьогодні ніхто й не зазіхає – крім тих випадків, коли „ведмідь“ виходить з тайги, щоб чинити розбій по сусідніх селах. В усьому іншому путінська самобутність є насправду непереможною – в тому сенсі, в якому знаменитий Джо був невловимим, бо його ніхто не ловив.

„За довгу всю історію Росії – ані одного доброго царя“, – писав юний київський поет-провидець, рано померлий Ляоня Кисельов. Але щоб цар був такий примітивною, такою обмеженою істотою, як В. Путін, – це Росії так не пощастило вперше. Мала вона, згідно зі своєю військовою сутністю, не одного завойовника, однак, у півтисячолітній царській шерензі не було жодного монарха, не пов'язаного з певною реформаторською діяльністю, сенс якої полягав в наблизненні Росії до цивілізованішого, ніж вона, світу.

В. Путін – перший „цар“, що не бачить жодної потреби в реформуванні, і водночас останній самодержець Росії, тому що без глибокого реформування вона так само не витримає, як не витримав СРСР. Швидше за все, різниця між ним і його попередниками – та, що вони щиро вірили у можливість реформ і змін, а В. Путін, за всього свого світоглядного невігластва, безпомилково знає, що в Росії сутнісне реформування неможливе, а можлива тільки „національна самобутність“.

Ще одна відмінність В. Путіна від справжніх, династійних російських царів та імператорів: жоден з них не керувався „порятунком“ цієї самобутності. Вона звичайно розумілася як щось притаманне самому буттю, не відділялася від нього як дещо особне, крихке, таке, що вимагало б спеціального захисту. І в цьому сенсі

(Закінчення на стор. 4)

Європарламент проголосував за посилення санкцій проти Росії

Микола Сірук

Як і очікувалося, Європейський парламент 15 січня переважною більшістю голосів ухвалив резолюцію щодо ситуації в Україні. Євродепутати висловили свою солідарність з Україною та її народом і засудили акти тероризму, вчинені сепаратистами на сході країни. Водночас, попри очікування, документ не містить норми про визнання терористичними організаціями Донецьку і Луганську „народні республіки“, хоча частина депутатів вимагала цього. Компромісом стала норма, яка визнає вчинення терактів деякими сепаратистами.

Однак, цю резолюцію можна назвати досить безкомпромісною, бо депутати чітко заявили не лише про необхідність залишити нинішній рівень санкцій проти Росії, але й закликали ЄС знайти можливість посилити санкції, якщо Москва не виконуватиме Мін-

ських домовленостей.

Європарламент закликав продовжити чинний режим санкцій ЄС, допоки Росія не дотримується і понад те – не виконує Мінські зобов'язання, а також закликає Єврокомісію знайти способи посилення солідарності серед держав членів, якщо криза в Росії триватиме. А також депутати наголосили на необхідності встановити систему індикаторів, досягнення яких може запобігти ухваленню нових обмежувальних заходів проти Росії чи призвести до скасування існуючих, включаючи імплементацію припинення вогню, безумовного виведення з України всіх російських військ і підтримуваних Росією незаконних збройних угруповань та найманців, обмін усіх полонених, включаючи Надію Савченко, відновлення Україною контролю за всією її територією, включаючи Крим.

(Закінчення на стор. 10)

Українці колядували у резиденції Прем'єр-міністра Канади

ОТАВА. – 8 січня колядники української громади Отави виконали традиційні українські різдвяні колядки та щедрівки у резиденції Прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера. Переборюючи січну зимову негоду, чоловічий хор „Акорд“ прибув до резиденції і привітав дружину прем'єра Лорін Гарпер традиційним різдвяним українським вітанням „Христос народився!“, а коли Л. Гарпер запросила колядників в свій дім, колядники заспівали „Добрий вечір тобі“ та „По всьому світу стала новина“.

За колядою слідувало традиційне віншування, яке продеклямував англійською мовою

Михайло Решітник. Після цього хор заспівав ще три щедрівки. Л. Гарпер люб'язно пригостила колядників гарячим шоколадом, чаєм і домашніми рогалями. Колядування організувало Національне бюро Конгресу Українців Канади.

Колядували керівник хору Оля Катрушенко, хористи Остап Прухницький, Олег Белкін, Данило Лега, Володимир Катрушенко, Марко Янишевський, Андрій Савчук, М. Решітник, Том Титор, Дем'ян Сніг, Богдан Наконечний, Юрій Реплянський, Лукаш Мончак, Михайло Корос, Влодко Берник і Михайло Дутка.

Дружина Прем'єр-міністра Канади Лорін Гарпер (в центрі) з українськими колядниками.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Почалася часткова мобілізація

КИЇВ. – Указ Президента України Петра Порошенка по частковій мобілізації 20 січня опублікували в офіційній парламентській газеті „Голос України“. Мобілізація пройде у три хвилини загальною тривалістю 210 днів на території 24 областей та Києва. За цей період плянують мобілізувати понад 100 тис. осіб, які замінять бійців, що служать з весни 2014 року. Необхідність проведення мобілізації влада пояснила виникненням реальної загрози територіальній цілісності, спричиненої агресивними діями Російської Федерації. (Бі-Бі-Сі)

■ Японія допоможе Україні

КИЇВ. – Японія виділить Україні 300 млн. дол. економічної допомоги, ще 16.6 млн. дол. буде спрямовано безпосередньо на відновлення східних регіонів країни. Про це 20 січня повідомив Міністер закордонних справ Японії Фуміо Кисиди, який перебуває з візитом у Брюсселі. Ф. Кисида і його німецький колега Франк-Вальтер Штайнмаєр домовилися тісно співпрацювати з питання якнайшвидшої стабілізації ситуації в Україні. (УНІАН)

■ Буде Пантеон героїв

КИЇВ. – Верховна Рада 13 січня підтримала пропозицію громадськості та Українського інституту національної пам'яті створити у Києві Пантеон героїв, які віддали життя за свободу і незалежність України. В інших містах країни постануть Алеї героїв. За постанову проголосували 247 депутатів. „Національний пантеон героїв стане місцем, де будуть справжні та символічні поховання найвизначніших діячів української історії“, – пояснив голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович. (Центр досліджень визвольного руху)

■ Обговорено взаємодію України з ООН

НЬЮ-ЙОРК. – 14-16 січня з робочою візитом у Нью-Йорку перебував Заступник міністра закордонних справ України Сергій Кислиця, який взяв участь у Міжнародній конференції з питань гендерної рівності в штаб-квартирі ООН. У С. Кислицю зустрівся з першим заступником Генерального секретаря ООН Яном Еліясоном і обговорив шляхи взаємодії України з ООН з метою врегулювання ситуації на сході України, спричиненої російською агресією, та забезпечення прав громадян України на тимчасово окупованій Росією території Автономної Республіки Крим. Було підтверджено готовність України зробити безпосередній внесок в посилення ролі Ради Безпеки ООН у разі обрання України непостійним членом Ради Безпеки ООН на період 2016-2017 років. (Прес-центр МЗС)

■ Радилися про допомогу патріотам

КИЇВ. – 19-21 січня в Українському домі відбулася конференція „Розвиток, стандартизація та впровадження тактичної медицини в Україні“, організована ініціативою „Захист патріотів“ та Світовим Конгресом Українців (СКУ). Конференція включала круглі столи, панельні дискусії, роботу в секціях. З вітальним словом виступила координатор ініціативи „Захист патріотів“, директор з гуманітарних ініціатив СКУ д-р Уляна Супрун, промовляли Голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко, Міністер охорони здоров'я Олександр Квіташвілі, народний депутат України Ольга Богомолець, Заступник міністра оборони Петро Мехед, Посол Канади в Україні Роман Ващук. Міністер закордонних справ України Павло Клімкін надіслав звернення на адресу У. Супрун, у якому наголосив на важливості подальшого навчання українських військовослужбовців у рамках програми „Захист патріотів“, яка передбачає надання першої медичної допомоги пораненому у ході бойових дій. Станом на січень інструктажі з тактичної медицини в рамках проєкту пройшли понад 12 тис. військовослужбовців та бійців добровільних батальйонів, роздано понад 9.500 аптек, укомплектованих згідно з стандартами НАТО. (УІС)

Нова політика порятунку України

У попередньому числі „Свободи“ було вміщено першу частину статті відомого американського фінансиста Джорджа Сороса. Нижче читайте її закінчення.

Джордж Сорос

Україна потребує міжнародної допомоги

Чому державним службовцям працювати за мізерну платню, якщо вони можуть використувати свої посади як патент на вибивання хабарів? І як приватний бізнес, що живився корупцією та „відкатами“, зможе функціонувати без своєї годівниці? Ці ретроградні елементи зараз зчепилися у боротьбі з реформаторами.

Новий уряд зіткнувся зі складною проблемою: як радикально зменшити кількість державних службовців, водночас підвищивши їхню платню?

Прихильники радикальних реформ стверджують, що можна і треба суттєво зменшити штат міністерств за умови, що широкі верстви населення не зазнають різкого зниження життєвих стандартів. Це дало б змогу звільненням державним службовцям знайти собі роботу в приватному секторі, а тим, хто залишиться на державній службі, отримувати більшу винагороду.

Можна усунути чимало перешкод для бізнесу, але це потребує істотної фінансової та технічної підтримки з боку ЄС. Без такої підтримки потрібні Україні радикальні й швидкі реформи не можуть бути успішними. Ба більше, з огляду на ризик невдачі уряд може навіть утриматись від просування таких реформ.

Обсяги європейської підтримки і реформаторське завзяття нової України взаємно посилюють одне одного. Досі європейці тримали Україну на короткому повідку, а уряд Арсенія Яценюка не наважувався взятися за радикальні структурні реформи.

Колишній міністер економіки Павло Шеремета, радикальний реформатор, запропонував зменшити чисельність свого міністерства з 1,200 до 300 осіб, але зустрівся з таким бюрократичним опором, що змушений був піти у відставку. Інших спроб реформ публічної адміністрації що поки не було, хоча суспільство гучно вимагає їхнього проведення.

Саме тут вирішальну роль можуть зіграти європейські політики. Пропонуючи фінансову й технічну допомогу, співмірну з обсягом реформ, вони можуть підштовхнути український уряд до радикальних перетворень і дати шанс на успіх. На превеликий жаль, європейських політиків стримують бюджетні обмеження на рівні ЄС та його країн-членів. Ось чому міжнародні зусилля зосередилися головним чином на санкціях проти Росії, а фінансова допомога Україні звелася до мінімуму.

Щоб пересунути наголос на допомогу Україні, треба перевести перемовини з бюрократичного на політичний рівень. Європейській фінансовій бюрократії важко зібрати навіть ті 15 млрд. дол., які МВФ вважає абсолютним мінімумом. Наразі ЄС може надати лише 2 млрд. євро у межах своєї програми макрофінансової допомоги, а країни-члени вагаються щодо надання прямої допомоги від себе.

Це змусило Україну прийняти 30 грудня 2014 року тимчасовий бюджет з нереалістичними очікуваннями щодо доходів і лише обережними реформами. Такою є стартова позиція для подальших переговорів. Закон про бюджет передбачає внесення змін до 15 лютого, але такі зміни ще мають бути розроблені та підтримані.

Європейські політичні керівники мусять використати потужну і маловживану кредитоемність самого ЄС, а також знайти інші нетрадиційні джерела, щоб запропонувати Україні більший фінансовий пакет, ніж той, що розглядається нині. Це дало б змогу українському урядові провести радикальні реформи. Я визначаю декілька таких джерел, зокрема:

1. Європейська програма підтримки платіжно-го балансу (застосована для Угорщини та Румунії) має невикористані 47.5 млрд. дол., а європейський механізм фінансової стабільності (застосований для Португалії та Ірландії) має приблизно 15.8 млрд. дол. невикористаних фондів.

Обидва механізми наразі доступні тільки для членів ЄС, але це правило може бути змінено рішенням кваліфікованої більшості за пропо-

зицією Європейської Комісії. Як варіант, Європейська Комісія може використати і розширити програму макрофінансової допомоги, яка вже застосовувалася для України.

Насправді є низка технічних можливостей, і президент Єврокомісії Жан-Клод Юнкер мав би запропонувати конкретні кроки, щойно український уряд представить переконливий перелік власних пріоритетів.

2. Збільшення фінансової допомоги з боку ЄС дало б змогу МВФ збільшити свою позику Україні на 13 млрд. дол. і перетворити чинну угоду стенод-бай на більш довготривалу програму розширеного кредитування. Це довело б загальний обсяг програми МВФ для України до розміру, який у 15 разів перевищує теперішню українську квоту – незвично високий показник, але прецеденти вже були, зокрема з Ірландією.

3. Бонди Європейського інвестиційного банку можуть принести 10 млрд. євро чи більше. Ці гроші можна було б використати для приєднання України до єдиного європейського ринку природного газу, а також для докорінної реформи „Нафтогазу – української газової монополії“. Такі зміни значно підвищили б енергоефективність України і принесли б надзвичайно високу окупність.

Це допомогло б створити єдиний європейський ринок природного газу і зменшити залежність від російського газу не лише України, а й усієї Європи. Розділ існуючого „Нафтогазу“ є наріжним каменем плану українських реформ.

4. Довготривале фінансування Світового банку і Європейського банку реконструкції та розвитку задля реструктуризації банківського сектору. Це може стати джерелом ще 5 млрд. дол. Віденська ініціатива для Східної Європи 2009 року, яка виявилася надзвичайно успішним засобом обмеження відтоку капіталів і стабілізації банкової системи, мала б бути поширена на Україну.

Основу такого поширення вже було закладено на установчій зустрічі Українського фінансового форуму у червні 2014 року.

5. Реструктуризація суверенного боргу України може звільнити понад 4 млрд. дол. дефіцитних валютних резервів.

Протягом наступних трьох років Україна має виплатити майже 8 млрд. дол. суверенного боргу на ринках приватних цінних паперів. Унікаючи дефолту, який мав би руйнівні наслідки, Україна мала б домовитися зі своїми кредиторами (сталося так, що їх відносно небагато) про добровільний ринковий обмін наявних зобов'язань на нові довготривалі боргові інструменти.

Щоб цей обмін був успішний, частина нової фінансової допомоги має бути використана для кредитного поліпшення цих нових боргових інструментів. Потрібна для цього фінансова допомога залежатиме від того, що кредитори вимагатимуть для своєї участі в обміні, але вона може зробити доступними упродовж найближчих трьох років щонайменше вдвічі більше фінансових ресурсів.

6. Україна мусить також працювати з борговим зобов'язанням у 3 млрд. дол. перед російським урядом, яке треба виплатити у 2015 році.

Росія може добровільно погодитися на відтермінування українських платежів, щоб посприяти майбутньому послабленню санкцій проти неї. Або цей борг може бути визнано міжурядовим і реструктуровано у межах Паризького клубу, з метою відокремити решту українських боргових зобов'язань від крос-дефолтної залежності (коли боржник визнається неплатоспроможним з одного боргового зобов'язання, якщо він не виконав інше боргове зобов'язання). Правові та технічні деталі потрібно відпрацювати.

Напевно, не всі ці джерела можна застосувати повною мірою. Але якщо є політична воля, то знайдеться і шлях. Ключова роль тут належить Канцлерові Німеччини Ангелі Меркель, яка у стосунках з Росією та Україною проявила себе справжнім європейським провідником.

Названих мною додаткових джерел фінансування має бути досить, щоб забезпечити новий фінансовий пакет у 50 млрд. дол. чи й більше. Само собою зрозуміло, що реальні виплати має здійснювати МВФ, щоб гроші не розподілялися безконтрольно. Але, замість того, щоб разом

(Закінчення на стор. 11)

Надія Савченко: „Силу духу мою не зламати!“

Наша новітня національна історія додала до незліченної низки героїв, борців за Україну, дуже багато нових імен. Одне з них – Надія Савченко, військова летунка, викрадена терористами 18 червня 2014 року, коли виносила з поля бою поранених товаришів біля селища Металіст під Луганськом. Бандити відвезли її в наручниках і з мішком на голові до Росії, від 8 липня утримують в ізольованій камері, не реагуючи ні на справедливі протести з боку України та світу, ні на ту обставину, що Н. Савченко обрана депутатом Верховної Ради. Незламна патріотка розпочала в російському полоні голодування, котре триває вже понад чотири тижні. Нижче вміщуємо текст переданого на волю через адвокатів листа Н. Савченко, датованого днем 12 січня.

Всім людям, котрим небайдужа моя доля: від щирого серця дякую вам за вашу підтримку! Повірте, я її відчую, не дивлячись на те, що Слідчий комітет Росії позбавив мене права листування, і я вже два місяці не отримую жодного листа, тому й не можу вам відповісти.

Тому зараз дякую всім, хто писав мені чи просто згадав добрим словом. Мені це дуже додає сил!

Тепер про голодування. Я знаю, що дуже багато людей на усіх рівнях державності в Україні та у світі багато роблять для мого визволення, і я дуже вдячна всім за це.

Я навіть не сміла розраховувати на таку підтримку, бо в Україні й у світі зараз, окрім мене, проблем немало. І тому я дуже ціню вашу участь.

Мені соромно, що сама я майже нічого з в'язниці зробити не можу. Тому вирішила боротися єдиним доступним мені методом – голодуванням.

Але я не хочу, щоб ви за мене дуже хвилювалися. Дякувати Богу, моєму генетичному кодові і моїм батькам, здоров'я в мене – як у космонавта, і я витримаю! А ваша співучасть у моїй долі мені в цьому допоможе. Кожна людина, яка хоч раз в день подумає про мене добре, – додасть мені віри і сили. А кожна, яка подумає лихе, – додасть упертості й злості.

Юлія Володимирівна Тимошенко написала

мені листа, де просить припинити голодування і берегти сили. Адже „ворогові ми потрібні слабкими“, і це дуже мудрі слова. Дякую, Юліє Володимирівно!

Але хочу вас заспокоїти: слабкою я ніколи не була і не буду! Силу духу мою не зламати, а в рукопашний бій мені тут з тюремниками не вступати. Головне – духом вистояти, а фізична сила відновиться... А якщо Богої буде потрібно інакше, то що ж... Втрата одного бійця – це, звичайно, велика втрата, але це ще аж ніяк не програна війна! Україна перемаже!

Ну не живе людина, яка народилася вільною, а не рабом, в неволі! ...

Своїм протестом – голодуванням я хочу домогтися здорового глузду від російської влади і совісті – від Слідчого комітету Російської Федерації. Є беззаперечні докази моєї непричетності і невинності в злочинах, які на мене „вішають“. Що їм ще потрібно?!

Голодувати я прийняла рішення самостійно, ніхто мене до цього не спонукав і не змушував. Дала слово: „до дня повернення мене в Україну чи до останнього дня життя в Росії“, і назад його не візьму. Інакше чого тоді будуть варті мої слова?!

Я витримаю! Дякую, що вірите в мене!

Надія Савченко,
12 січня

ТОЧКА ЗОРУ

Про що мовчать розумні українці

Станіслав Біличенко

Дурні кричать, а розумні мовчать. Мовчать про те, чому за Порошенка проголосувало так багато. Мовчать про те, чому в Україні зараз такий сплеск патріотизму. Таємниця полягає в тому, що в Україні ситуативно, перед зовнішньою загрозою – об'єдналися дві групи: ті, хто любить українську націю та українське як якісний зміст держави Україна – і ті, хто любить саму державу Україна як порожню політичну конструкцію на цій території.

Перші думають, що українці будують Україну як українську державу, у якій можуть проживати представники інших національностей, другі – вважають, що громадяни України будують Україну як „нічию державу для всіх“.

Для перших Україна – держава, що розвиває українську національну культуру, при цьому не перешкоджаючи етнічним діаспорам зберігати власні культури. Другі – переважно русифіковані українці, які втратили свою національну ідентичність і стали „радянськими людьми“, „одеситами“, „дончанами“, „просто людьми“, „громадянами світу“ тощо. Вони, як і кожна спільнота, зацікавлені в примноженні собі подібних, і тому для них небажаний розвиток будь-яких „національних культур“. Ідеальна держава для них – безнаціональна, щось на кшталт США.

Перші, скажімо так, „змістовні“, другі – „порожні“ патріоти. Різниця колосальна, але зараз вони об'єдналися проти тих, хто, живучи в Україні, є російським шовіністом і хоче щоб, територія, на якій він живе, була територією Росії та тих, хто є патріотом „України“ як ще однієї російської держави, на зразок Білорусі чи Придністров'я.

Саме голоси „порожніх“ патріотів, з яких більшість – це колишні виборці Віктора Януковича, дали Петрові Порошенкові такий результат. Чи є вони патріотами України? Звичайно. Якщо патріотизм – це почуття любови/вірності людей будь-якої нації лише до держави, у якій вони живуть у цей момент. Сьогодні болгарин є громадянином України, живе в Києві і є патріотом

том України, завтра він громадянин США, живе в Нью-Йорку і є патріотом США, післязавтра...

Для „порожніх“ патріотів патріотизм більш патетичний, показний, бо це єдина „почесна“, державно-схвалена ідентифікація, яку вони мають. Для „змістовних патріотів“ подібний формально-державний патріотизм другорядний, оскільки вони мають глибше почуття – любов до своєї нації, її культури, мови, тобто, іншими словами, це здоровий, бо глибоко закорінений націоналізм. Ця основа дозволяла народам виживати тоді, коли вони жили не у своїх державах, а циганам – навіть не особливо прагнути її.

Історія українців свідчить, що вони частіше за інших жили в не своїх державах, у них народжувалися, росли, ці держави їх лікували, годували, вчили. Але при цьому українці всіляко прагнули збудувати державу, що опікувалася б українською культурою. Там, де українці становили однозначну меншість – США, Канада, Чехія тощо – для збереження мови й культури утворювали організовану діаспору.

Патріотизм українців часто був ситуативним, тимчасовим, оскільки держави, у яких вони жили, були не українськими. Наприклад, Богдан Хмельницький народився й виріс у польській Речі Посполитій. Його батько проливав кров за цю державу. Але чи були Хмельницькі, як і мільйони українців – „громадян“ Речі Посполитої, її патріотами? Чи були патріотами СРСР її громадяни Василь Стус, В'ячеслав Чорновіл чи Віктор Ющенко? Чи були патріотами Польщі вояки УПА, які народились і вирости в Польщі, і навіть захищали її від нападу Німеччини в 1939 році?

Тимчасово – можливо. Але в неукраїнських за змістом державах українці є найгіршими ворогами патріотів тих держав, любителів „єдності та цілісності“, бо в зручний для себе момент підуть домагатися свого. Тому „патріоти“ Речі Посполитої, українці-козаки на службі польської армії в критичні моменти переходили на

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Викрали ватажка бойовиків

ДОНЕЦЬК, – Чеченці, які воюють на Донбасі, викрали і піддали насильству ватажка бойовиків Павла Губарева, помстившись за вояків, знищених українським військом на летовищі Донецька. У ході запеклого бою російські банди були вибиті з летовища, але одна з штурмових груп чеченців не встигла втекти і опинилася в пастці, замкнена в підвалі. Чеченці попросили П. Губарева обміняти бльокований на українських полонених, але П. Губарев відмовився. 19 січня українці підірвали підвал. Всі 40 терористів загинули. Увечері 19 січня чеченці напали на штаб П. Губарева, роззброїли охорону і викрали його. Через деякий час він був відпущений. (УНІАН)

Суд дозволив арештувати Януковича

КИЇВ. – 20 січня Печерський районний суд міста обрав запобіжний захід у вигляді взяття під варту колишнього президента України Віктора Януковича, що надає змогу слідчим Генеральної прокуратури вимагати екстрадиції В. Януковича з території Російської Федерації. 12 січня у міжнародний розшук Інтерполу були оголошені В. Янукович, його син Олександр Янукович, експрем'єр-міністр Микола Азаров, Раїса Богатирьова, екс-міністр фінансів Юрій Колобов, колишній керівник „Укртелекому“ Георгій Дзекон, які після масових розстрілів людей на Майдані Незалежності втекли з України. Наразі невідомо, де перебуває В. Янукович. (Радіо „Свобода“)

Біля суду поранено 14 осіб

ХАРКІВ. – 19 січня пролунав вибух на подвір'ї суду Московського району, коли з останнього судового засідання виходили люди, переважно активісти „Правого сектора“. До лікарень потрапили 14 осіб, четверо з яких – у тяжкому стані. Люди отримали поранення через застосування саморобного вибухового пристрою, начиненого залізними уламками. (Радіо „Свобода“)

Вшанували пам'ять російських активістів

КИЇВ. – 19 січня на Михайлівській площі зібрались близько 100 активістів під гаслом „Пам'ятати – значить боротися“. Організатори акції – ініціатива „Комітет 19 січня“ – запалили лямпади та закликали боротися з неофашизмом, як це робили в Росії правник Станіслав Маркелов та журналістка Анастасія Бабурова, уродженка Севастополя. Вони виступали проти проявів ксенофобії та расизму в російському суспільстві, викривали злочини російських військових під час конфліктів у Чечні. У 2009 році їх вбили праві радикали. 20 січня біля Посольства Росії відбулася акція протесту вимушених переселенців з півострова Крим. Вони вийшли з плякатами „Крим – це Україна“, „Російські окупанти – геть із Криму!“ та українськими прапорами. („День“)

3 Чикаго передали безпілотник

СУМИ. – Активісти міста 20 січня повідомили, що передадуть в зону антитерористичної операції безпілотник, подарований українцями Чикаго. Автомайдан Чикаго був створений взимку минулого року. Його учасники виходили на віча, щоб привернути увагу американської громадськості і політиків, коли в Києві вбивали активістів. А відколи в Україні почалися бойові дії на сході, вони допомагають регулярним частинам армії і добровольчим батальйонам, передають берці, наплечники, спальники та багато інших потрібних українським бійцям речей. („Укрінформ“)

Поранили Дмитра Яроша

ДОНЕЦЬК. – Провідника „Правого сектора“ Дмитра Яроша поранено в районі Донецького летовища 21 січня. „Осколком дуже сильно поранило руку і обличчя“, – розповів речник „Правого сектору“ Артем Скоропадський. Втім, за словами речника, інвалідом Д. Ярош не буде і загрози його життю немає. Зараз він готується до операції в Дніпропетровську. Протягом останніх місяців Д. Ярош перебував з добровольчим українським корпусом в селищі Піски, де тривають запеклі бої. (Bi-Bi-Ci)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Обама: Багаті повинні платити більше

ВАШІНГТОН. – 20 січня Президент США Барак Обама, виголошуючи у Конгресі своє щорічне звернення до американського народу, запропонував підвищити податкові норми для багатих американців і найбільших фінансових компаній. На його думку, це сприятиме посиленню середньої класу в країні. Б. Обама хоче бути впевненим у тому, що багаті чесно сплачують свою частку податків, для чого повинна бути закрита „податкова діра“ у вигляді трастових фондів, через які мільярди доларів щорічно відводяться від оподаткування. Президент США також пропонує підвищити норми оподаткування для тих, хто заробляє понад 500 тис. дол. в рік, з нинішніх 23.8 відс. до 28 відс., підкреслюючи, що такими ці норми були за консервативного республіканського Президента Рональда Рейгана. Б. Обама прагне до того, щоб гроші багатих громадян і фінансових фірм були вкладені в низку заходів, спрямованих на істотну допомогу американській середній класі. У числі таких заходів – триразове збільшення податкового кредиту для догляду за дитиною, в результаті чого 5.1 млн. сімей в США зможуть забезпечити необхідним доглядом 6.7 млн. дітей, а від додаткового кредиту в 500 дол. для сімей, де працюють обидва батьки, виграють 24 млн. сімей. Президент Б. Обама також хоче забезпечити студентам безкоштовне навчання у дворічних державних коледжах. (Радіо „Свобода“)

■ Тепліє між США і Кубою

ГАВАНА. – 18 січня до кубинської столиці прибула делегація американського Конгресу – рівно через місяць після того, як США та Куба домовились про початок відновлення дипломатичних зв'язків. Політики від Демократичної партії США мали зустрічі з кубинськими чиновниками та громадськими активістами. У ході переговорів сторони обговорили практичні заходи щодо нормалізації взаємин, які були перервані в 1961 році. В рамках угоди, про яку було оголошено в грудні 2014 року, Вашингтон зняв з Куби низку торговельних обмежень і спростив кубинцям режим в'їзду у США. Нові правила також дають можливість розраховуватися на Кубі американськими платіжними картками. Відтепер американські компанії зможуть експортувати до Куби мобільні телефони, телевізори, комп'ютери та іншу електроніку. У свою чергу, комуністичний уряд Куби випустив з в'язниць десятки кубинських дисидентів, звільнення яких домагалися США. (Бі-Бі-Сі)

■ Африканці об'єднують сили

АККРА. – 16 січня Президент Гани Джон Махама заявив, що провідники країн Західної Африки розглядають питання про створення об'єднаних військових сил для боротьби з терористами з нігерійського ісламістського угруповання „Боко харам“. В найближчі тижні відбудеться регіональна зустріч з даної проблеми. „Ми не можемо боротися з тероризмом поодинці“, – наголосив Президент Дж. Махама, виступаючи на прес-конференції в ганській столиці. Які саме країни можуть узяти участь у цьому процесі, покищо невідомо. („Кореспондент“)

■ Рубль може стати неконвертованим

СТРАСБУРГ. – Віце-президент Європейського парламенту Ришард Чарнецький заявив 18 січня в інтерв'ю для українського телеканалу „Еспресо ТВ“, що у випадку подальшої агресії Москви проти України санкції Європейського союзу і США будуть посилюватися. „Намір Заходу від'єднати Росію від системи „SWIFT“ російська сторона сприйняла дуже болісно, тому що це може викликати виключно негативні наслідки для економіки Російської Федерації. Кажуть, що перевагою атомної зброї є не те, що її можна використовувати, а те, що нею можна погрожувати, так і тут – саме порушення питання про обмеження конвертованості російського рубля з боку Європарламенту подібна до атомної зброї. І Росія повинна знати, що це може бути наступною санкцією з боку Європи і США“, – сказав Р. Чарнецький. (Радіо „Свобода“)

Обама: „Ми підтримуємо демократію в Україні“

ВАШІНГТОН. – 20 січня у традиційній щорічній промові „Про стан держави“ Президент США Барак Обама зосередився на можливостях, які небували зростання економіки відкриває для США, закликав політиків діяти в інтересах цілої країни, а не політичних сил, які вони представляють. Президент США зазначив, що вважає нинішній час сприятливим для запровадження нових соціальних ініціатив.

Говорячи про кризу в Україні, Президент США відзначив, що розвиток ситуації показує „міць США та силу американської дипломатії“. „Ми виходимо з принципу, що вели-

кі країни не можуть залякувати менші – ми протистоїмо агресії Росії, підтримуємо демократію в Україні та надаємо гарантії союзникам по НАТО. Минулого року, коли ми разом з союзниками тяжко працювали над накладенням санкцій, деякі казали, що агресія Путіна – це майстерне засвідчування стратегії та сили. Що ж, сьогодні Америка та її союзники засвідчують силу, Росія ж ізольована, а її економіка в руїнах“, – відзначив Б. Обама. Він також відзначив успіх військової кампанії проти терористичного угруповання „Іслямська держава“. („Голос Америки“)

Канада фінансувала проєкт про Голодомор

Богдан Онищук

ТОРОНТО. – 13 січня українська громада висловила вдячність уряду Канади, Міністерству багатокультурності та міністрові Джей-сонові Кені за підтримку Національної тури усвідомлення Голодомору. Грант в сумі 1.5 млн. дол., який розподіляється на три роки, сприятиме вивченню студентами, громадськими діями та ширшою громадою жахливих подій Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні.

Національна тура усвідомлення Голодомору – спільний проєкт Канадсько-Української Фундації (керівник проєкту), Конгресу Україн-

ців Канади, Українсько-Канадського дослідно-документаційного центру та Науково-освітнього центру вивчення Голодомору.

Тура відбуватиметься на спеціальному автобусі з найсучаснішою інтерактивною аудіовізуальною технологією. Автобус буде доступний для інвалідів та відвідуватиме школи, університети, урядові будинки, громадські заходи, фестивалі.

Концепцію оформлення проєкту розробили у „Dimension and Design Inc.“ (головний директор Дені Дзерович) та головним директором TAG Пітер Трекапелі. Обидві фірми мають понад 85 років досвіду у великих виставках.

Путін і національна...

(Закінчення зі стор. 1)

Росія аж до XIX ст. не відрізнялася від інших країн Європи, де „національні самобутності“ були не менш живі і життєздатні, але при цьому не ставали перешкодою для тісних міждержавних політичних, торговельних і культурних зв'язків та міждинастійних шлюбів.

Усвідомленню національного „я“ в Європі вирішальною мірою посприяло знесення колись могутньої Османської імперії і звуження її впливу на Балканах, а прямим вислідом стало гостріше національне самоусвідомлення серед малих народів півострова, їхня новонароджена гордість за це самоцінне „я“ і закономірна турбота про його майбутню долю. Саме з цієї турботи зродилося слов'янофільство – ледве не релігійна віра в об'єднання слов'янських рід у великоросійському морі, у визвольну місію „білого“ московського царя.

Це була якась паралельна – сказати б сьогоднішньою мовою – віртуальна російська дійсність, бо в 1840-ві роки, тобто роки першої хвилі слов'янофільства, царський двір не мав до неї ще жодного стосунку. У другій половині XIX ст., коли вже стало виразно позначатися відставання феодальної Росії від Європи, що вступала в епоху капіталізму, в російському суспільстві виник і швидко став поглиблюватися світоглядний поділ на „західників“ і „закорінених“ (російською мовою – „почвенників“, від слова почва, тобто ґрунт). Перші вважали Росію, принаймні від царювання проєвропейського Петра I, частиною Європи, другі прагнули її бачити чимось особливим, особним, і звинувачували того ж Петра I, як, наприклад, Федір Достоевський, в тому, що його реформи відкинули самобутній розвиток Росії на 200 літ назад. Мовляв, без цього царського свавілля Росія природним чином розвивалася б на власних основах і не було б ніякої потреби безрезультатно мавпувати європейський суспільно-політичний досвід. Що саме мало бути збудоване на „власних основах“, ніхто з російського мислячого прошарку не міг пояснити, до конкретних проєктів не давали змоги перейти безперервні словесні баталії між „західниками“ і „закоріненими“. Очевидно, ці

другі передусім мали на увазі особливо духовний характер православ'я, сприймаючи його як місійний спадок Візантії, разом з відродженням її історичної слави. При цьому ніхто, за винятком двох трьох істориків і релігійних філософів, не вникав, з яких конкретних причин занепадала слава Візантії. А занепадала вона тому, що не варту ламаного гроша національна самобутність, котра вперто відгороджується від решти Божого світу, нездатна бачити реальність обома очима – як органічне поєднання національних цінностей з загальнолюдськими.

Після придушення російським військом угорської національно-визвольної революції 1848 року слов'янофільство стало опорою в зовнішній політиці царизму і ще за декілька десятиліть перетворилося у реакційне московфільство, зручний ідеологічний засіб московського імперського експансіонізму. Вособленням цього руху став російський соціолог-шовініст Микола Данилевський, автор праці „Росія і Європа“, в якій цілком серйозно проголосив абсурдний вибір: або Росії має знищити Європу, або зникне з історичної сцени сама.

Після розвалу СРСР цей абсурд став живильним джерелом для нових „почвенників“ – московського інтелектуального кола на чолі з академіком Олександром Дугіним, котрі слово в слово копіюють антиєвропейські і проазійські тези М. Данилевського.

На велике нещастя Росії, ідеологія О. Дугіна і політика В. Путіна сплелися в єдиний вузол, котрий легко було зав'язати, але неможливо безболісно, без загальноросійської драми, розв'язати.

На очах усього людства відбувається величезний, в масштабах всієї Росії обман, порівнянний хібащо з обманом сталінським. Засліплений ненавистю до всього демократичного світу, головний кремлівський катебіст відібрав від російського народу право на правду і свободу, на людську гідність і економічну незалежність, а над те – викоринив з російського світосприймання усвідомлення, що зненавиджений путінізмом Захід – це ті самі „національні самобутності“, лише без зайвого егоїзму, окультурені, ушляхетнені, і що такою ця самобутність може стати і в Росії. Для цього треба тільки одне – позбавити В. Путіна всякої можливості захищати російську національну ідентичність катебістськими методами.

Передплатуйте і читайте „Свободу“

- 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

ТОЧКА ЗОРУ

Крим – це злочин проти людяности

Аскольд Лозинський

Кримський півострів знову був у новинах. Так званий „прем'єр-міністр“ Криму Сергій Аксєонов їздив з своїм новим зверхником Володимиром Путіним до Індії для переговорів щодо економічного співробітництва між Індією і Кримом. Індія залишається однією з небагатьох країн, які хочуть мати двосторонні взаємини з В. Путіним і Росією. Позицією Індії є те, що СРСР, а тепер Росія, завжди стояв на боці Індії в її конфлікті з Пакистаном, тому Індія підтримуватиме Росію не зважаючи ні на що.

Крим майже не згадується у новинах після його насильницького приєднання до Росії, навіть через порушення прав людини, які чинять росіяни проти татарського народу як корінного населення. Президент України Петро Порошенко наполягає на тому, що Крим повернеться в Україну, але нічого не робиться в цьому напрямку. Україна має повні руки проблем. Західні вирішувачі проблем вважають, що Україна повинна визнати, що Крим втрачений безповоротно, і відмовитися від будь-яких прагнень його повернути. Замість цього Україна повинна зосередитися на військовому конфлікті з Росією в Донбасі та своїх економічних проблемах.

На відміну від пропаганди, Росія має не таку вже й багату історію в Криму. Насправді їх початкове з'єднання відбулося тільки в 1783 році, коли Росія вторглася до Криму та в наступному році приєднала його до складу Російської імперії. Під владою Росії Крим спочатку належав до Катеринославської губернії, яка в даний час належить Україні, а потім Крим, відомий тоді як Тавридія, сам став окремою губернією у складі імперії. У 1918 році, коли Україна проголосила свою незалежність, Крим

став вважатися частиною України. Однак, опісля Крим був приєднаний до Російської федерації. У 1944 році Сталін провів етнічну чистку в Криму, депортував татарське населення і розселив там етнічних росіян. У 1954 році передали Крим до Української РСР.

В Гельсінкському заключному акті від 1975 року перераховані 10 точок Деклярації про принципи, що регулюють взаємини між державами-учасниками. Серед них – суверенна рівність, повага прав, властивих суверенітету, утримання від загрози силою або її застосування, територіальна цілісність держав, мирне врегулювання спорів, невтручання у внутрішні справи, повага прав людини.

У 1997 році Росія і Україна, два суверенні утворення, уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство у світлі Гельсінкських угод. Яку частину Гельсінкської угоди або Договору про дружбу В. Путін не розуміє або не поважає? Мабуть, всі. З розумілістю і зневагою Росія і В. Путін знехтували міжнародними домовленостями, двосторонніми договорами та нормами міжнародного права.

Проте, В. Путін знайшов так багато спільників умиротворення на Заході, що навіть сусіди України бояться. Запитайте Польщу, балтійські та інші держави. Припущення, що Україна погодиться відмовитися від своїх прав відповідно до міжнародних угод, двосторонніх договорів і норм міжнародного права, зводить нанівець більш ніж півстолітній прогрес в створенні цивілізованої світової спільноти. Крім того, це змушує українських громадян різних національностей шукати притулку у вигнанні або жити в рабстві під російським гнобителем. Це злочин проти людяности.

Нью-Йорк

Що значить Крим для Росії

Андрій Самброс

Весь минулий рік Кремль залишався незмінним у своєму ставленні до півострова як до ключового елементу „відродження великої Росії“. Всім відома формула сакральности Криму, оприлюднена Володимиром Путіним у грудневому посланні до парламенту, яка остаточно встановила золотий стандарт риторики для неофітів російської державности.

Наприкінці року нашим східним сусідам раз і назавжди пояснили, де ідеологічно правильно ставити кому у фразі „любити не можна критикувати“. І це тут же загнало розмови про сенс приєднання Криму кудись глибоко в кухонні нетрі.

Але реальність набагато складніша за постанови партійних з'їздів. В дійсності і Росія, і режим В. Путіна ставляться до півострова по-різному.

Для одних Крим перетворився на небажану „дитину“, яка надовго позбавила „сім'ю“ економічних перспектив.

Інші вважають анексію автономії вимушеним кроком Москви в боротьбі за сфери впливу, позначеними ще в період холодної війни.

Для третіх (особливо співчутливих) півострів залишається символом безстрашности російського президента і потужности Росії, яка протистоїть світовому імперіалізму.

Перших, звичайно, прибуває, але зі сприйняттям Криму все ж варто розібратися докладніше.

„Крим“ для Путіна

В кінці 2014 року стало зрозуміло, що Кремль сприймає півострів не як внутрішній регіон, а як культурно-військовий центр, що має досить чіткі обриси, які проходять точно серпантинною дорогою з Севастополя в Ялту.

За минулий рік В. Путін приїжджав до Криму двічі. Вперше – 9 травня, коли автономія вже повністю контролювалася російською владою. Цю візиту В. Путін присвятив повністю Севастополю. Вдруге, 13-14 серпня, російський гарант встиг заїхати в ще одне місце сили – Ялту. Там В. Путін виступив перед представниками парламентських фракцій, які спішно імітували „насичений політичний сезон“ – перші місцеві вибори в новоспечене

ній російській республіці.

Обидві ці візити об'єднує один цікавий факт: і в перший, і в другий раз господар Кремля проігнорував столицю автономії – Симферопіль. Що досить дивно, адже саме тут відбувалися основні події так званої „кримської весни“ і ухвалювалися доленосні рішення парламенту.

Пояснень цьому може бути всього два: або для путінського режиму Севастопіль є збірним образом півострова як великодержавної перлини, відправною точкою, що відкриває південне узбережжя для російських чиновників, або Симферопіль просто потрапив у немилість.

Швидше за все, справа в тому, що кримська столиця – єдине місто автономії, де існував більш-менш помітний рух Євромайдану. Тут же відбулося лютневе протистояння під стінами місцевого парламенту, яке довело, що на півострові живе не одна тисяча проукраїнськи налаштованих людей.

Очевидна наявність різних таборів в місті, боязнь можливих провокацій і відсутність інтересу громадськості до точної хронології переходу Криму до складу Росії заслужили Симферополь погану славу, підкресливши важливість надлояльного Севастополя.

Таким чином, у свідомості російської влади ментальна карта півострова будується на трьох китах: мілітаристській сутності „краю партизанської слави“, Севастополі як сакральній прабатьківщині всього „руського міра“ і ввічливому ігноруванні більшої частини автономії.

„Крим“ для росіян

Нібито курорт, нібито історія, нібито проблема... Очевидно, що за 2014 рік сприймання Криму росіянами зазнало істотних змін. Первісний ентузіазм і справді потужний військово-патріотичний підйом, старанно підживлюваний державними засобами масової інформації, поступово вщухають через санкції та валютну кризу. Звичайно, нинішні фінансові проблеми Російської Федерації не можна зводити винятково до кримського питання (і війни на південному сході України як одного з його наслідків). Але причини недавньої валютної лихоманки

(Закінчення на стор. 14)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Папа відвідав Філіппіни

ВАТИКАН. – Папа Франціск 15 січня здійснив духовну подорож до Філіппін, найбільшої католицької країни в Азії, де мільйони вірян вже близько 20 років чекали на папську візиту. Крім столиці Маніли, Папа Франціск відвідав східну провінцію Лейте, де зустрівся з постраждалими у 2013 році від гурагану „Хайян“ мешканцями. Влада країни переймалася тим, що недільна меса Папи 18 січня могла спричинити декі проблеми у питанні безпеки, адже на процесію прибуло щонайменше 6 млн. людей. До охорони порядку в країні під час візити Папи було залучено близько 50 тис., правоохоронців. Все обійшлося щасливо. (Bi-Bi-Ci)

■ Стіна від тероризму

ЕР-РІЯД. – З кінцем січня Савдійська Арабія почне відгороджуватися від терористів-ісламістів. На північному кордоні країни від Йордану до Кувейту буде побудована стіна в 965 кілометрів завдовжки та дев'ять кілометрів вглиб. Стіну обнесуть ровом, а на її 78 вежах розмістять системи радіолокаційного спостереження, вісім постів охорони та 32 центри швидкого реагування, які оберігатимуть нафтову державу від вторгнення бойовиків Іслямської держави. Системи спостереження, розміщені на стіні, зможуть розпізнати людину на відстані 19 кілометрів, а транспортний засіб – за 68 кілометрів. Покищо терористи Іслямської держави активно діють в іракській провінції Анбар неподалік кордону з Савдійською Арабією. (Українські національні новини)

■ НАТО підвищує пильність

БРЮСЕЛЬ. – 13 січня Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, після зустрічі з Канцлером Німеччини Ангелою Меркель, заявив, що Москва являє собою виклик світовому порядку. Демократичному світові загрожують радикальні ісламісти на півдні та Росія – на сході. „Росія незаконно захопила частину території сусідньої держави. Своїми агресивними діями щодо України Росія підриває порядок, котрий гарантував мир і ліквідував суперечності в Європі останні 25 років“, – наголосив Й. Столтенберг. За його словами, Канцлер А. Меркель погодилася, що Альянс повинен сприяти сусіднім державам у забезпеченні оборони від агресії. „Це такі країни, як Україна, Молдова та Грузія“, – зазначив Й. Столтенберг. („Дзеркало тижня“)

■ Папа радить не ображати інші релігії

ВАТИКАН. – Коментуючи терористичний напад на редакцію паризького видання „Charlie Hebdo“ через публікації карикатур на пророка Мухаммеда, Папа Франціск заявив 15 січня, що не варто ображати інші релігії, і що у свободи слова теж є межі. Вільне висловлення думок повинне закінчуватися там, де воно може образити чиюсь віру. За словами Папи, свобода слова – це не лише одне з фундаментальних прав людини, а й обов'язок, який кожен повинен виконувати заради суспільного блага. Однак є й межі. „Наприклад, якби мій добрий друг пан Гаспаррі сказав щось образливе про мою матір, то мав би очікувати, що я дам йому ляпаса, – пояснив Папа Франциск. – І це нормально. Не можна провокувати. Не можна ображати віру інших. Не треба насміхатися з віри інших“. („Дзеркало тижня“)

■ Не легшають переговори з Іраном

ТЕГРАН. – Голова іранського парламенту Алі Ларіджані заявив 15 січня, що Іран готовий збільшити збагачення урану на 60 відс. у випадку, якщо Захід запровадить нові санкції. За його словами, 218 з 290 членів парламенту готові ухвалити таке рішення. 18 січня в Женеві почалася багатостороння зустріч щодо іранської ядерної програми. У ній беруть участь делегації США, Великобританії, Франції, Китаю, Росії й Німеччини, а також Ірану. Тегран сподівається на скасування Заходом санкцій, запроваджених щодо іранської економіки. Західні провідники натомість підозрюють Іран у створенні ядерної зброї. У Тегерані це вперто спростовують, але донині доказів протилежного не надають. (Радіо „Свобода“)

Допомога єднає і виховує

Уже впродовж кількох місяців у кожному числі „Свободи“ з'являється тематична сторінка „Війна на сході України об'єднала турботами українців світу“, на якій розміщуються численні повідомлення про допомогу церков, громадських об'єднань і окремих людей в Україні та за її межами українському війську у його війні проти російського агресора. І це лише невелика частина подій, які викликали нечувану за часів СРСР активність населення, об'єднали патріотів різних національностей, професій, релігійних переконань, різного віку і соціального стану.

На жаль, війна виявила й ту обставину, що колишній президент Віктор Янукович знищив збройні сили держави, і коли сталося лихо, військо виявилось неспроможним дати відсіч підступному нападникові. Спершу було втрачено Крим, тепер триває криваве протистояння на Донбасі. Але населення, досі відчутно неоднорідне і у значній мірі отруєне багаторічною російською пропагандою, раптом ніби прокинулося і заходилося рятувати свою хвору, окрадену державу. У такому пробудженні патріотизму неабияке значення мав Майдан.

Першим чином стало єднання добровольців у бойові підрозділи. Гадалося, що вони нестимуть службу поза лінією бою, але особливі умови війни, яка не має лінії фронту, не має чітко позначених уніформ, мовою чи зброєю супротивників, призвели до болючих втрат. Серед полеглих був і Маркіян Паславський – пластун з Америки, який повернувся на батьківщину свого роду і віддав за неї життя.

Війна вимагала спорядження – не тільки бойового, а й, так би мовити, побутового, тобто зимового одягу, взуття, медикаментів, харчів. Війна щодня викликала значні втрати такого спорядження. І тоді усі заходилися до поповнення таких втрат. Одні збирали гроші, щоб купувати необхідне за кордоном і у вітчизняних виробників, інші сами виготовляли потрібне для фронту. Приємно дивує кмітливість таких помічників. У Львові пластуни освоїли виготовлення маскувальних сіток і допоміжних нарамників, на Волині пристосували під зимові житла транспортні контейнери, у ряді міст жінки заходилися в'язати вовняні шкарпетки.

Особливою формою підтримки стали листи до вояків, поетична творчість обдарованих українців, концертна діяльність мистців. На цій площині дуже значущими є листи до вояків і малюнки від дітей, не лише з України, а й з США і Канади. Діти завжди люблять малювати (може менше люблять писати), а у цьому випадку вихователі-вчителі спрямували це природне бажання у напрямі патріотизму і співчуття. Мине час, діти подорослішають, але у їхніх душах назавжди залишиться спомин про участь у нелегкій вітчизняній війні. Можуть зберегтися й зв'язки з тими, хто отримав на фронті ці дитячі послання. Отже, допомога не тільки єднає, а й виховує.

Війна усе ще триває. Поразки літнього часу багато чого навчили українське військо, його командування. Водночас ці невдачі не принесли авторитету владі. Чергова січнева хвиля мобілізації 50 тис. українців, в тому числі і жінок, віком від 25 років, які мають військові спеціальності, викликає тривогу й психологічну незгоду матерів та дружин. І саме допомога війську, хоча й не розвіє сумних очікувань, здатна повернути певну душевну рівновагу, бо завжди легше на серці, коли руки зайняті конкретною справою – допомогою фронту. Допомогаймо!

ІСТОРІЯ

100 років тому українці співали в Нью-Йорку

„19 січня виповнилося 100 років з дня першого українського концерту в залі Карнегі-гол в Нью-Йорку, який влаштував видатний диригент і скрипаль Мирон Гундич (1871-1920)“, – написав до „Свободи“ Анатолій Сазанський з Миргороду на Полтавщині. Історію цього виступу і хору дослідив музикознавець Анатолій Житкевич з Торонто, розповідь якого вміщено нижче.

Хор „Нью-Йоркський боян“ під орудою Мирона Гундича.

У Чернівцях 1901 року було організовано співацьке товариство „Буковинський боян“, учасниками якого стали представники української інтелігенції. А через два роки тут постав „Міщанський хор“, де співали переважно робітники. Очолив його Мирон Гундич, котрий працював на залізниці. Він хоч і не мав музичної освіти, але добре грав на скрипці, чого навчався у відомого скрипаль, диригента й композитора Адальберта Гржімалі.

Улітку 1905 року М. Гундич виїхав до Америки й, осівши в Нью-Йорку, став дяковчителем при церкві св. Юра, де заснував хор „Нью-Йоркський боян“ з 70 хористів. Перший виступ відбувся 17 лютого в залі „Мангетен-лицеум“, а наступний – 27 серпня 1907 року з нагоди приїзду до міста українського католицького Єпископа Стефана-Сотера Ортинського. Концерт пройшов у залі готелю „Нетерленд“. Наступного дня за участю хору та гостя в церкві св. Юра було відслужено Службу Божу.

Важливим здобутком хору став урочистий концерт до 47-ої річниці відходу у вічність Тараса Шевченка, що відбувся 4 червня 1908 року в залі „Мангетен-лицеум“. Хор співав у супроводі симфонічної оркестри. 1910 року М. Гундич повернувся в Чернівці та знову узявся до керівництва заснованим ним „Міщанським хором“, який за короткий час став одним з найкращих хорових колективів Буковини.

5 березня 1912 року М. Гундич уже перебував у Нью-Йорку. Було йому на той час 42 роки. 20 червня 1914 року хор „Нью-Йоркський боян“ узяв участь у виставі опери „Запорожець за Дунаєм“, яку поставив аматорський гурток „Українська бесіда“. Диригував оперою М. Гундич.

Ще визначнішим досягненням хору став великий концерт у знаменитому „Карнегі-голі“ в Нью-Йорку 19 січня 1915 року. Про це „Свобода“ писала: „Сьогодні в „Карнегі-голі“ відбудеться великий український концерт, чистий дохід від якого призначено для вдів і сиріт загиблих наших братів у Галичині. Участь у концерті візьмуть слав-

нозвісний соліст „Метрополітен-опери“ Адам Дідур, співачка Марія Рапольд, піаністка Софія Наїмська та хор „Нью-Йоркський боян“ під орудою Мирона Гундича. Тож віриться, що присутні отримають велике задоволення від цього концерту, бо така нагода трапляється дуже рідко“. Це був перший в історії виступ українського хору в знаменитій залі Нью-Йорку.

Того ж року хор організував до роковин гетьмана Івана Мазепи велику святкову імпрезу 30 жовтня в „Купер Юніон-голі“. З цієї нагоди у „Свободі“ зазначалося: „Тисячі людей нетерпеливо очікували, коли буде відчинено вхідні двері до залі. О 6.45 простора заля була заповнена по береги. Море людей. Жваві розмови. У гарно прибраній залі – українці, поляки, росіяни та представники інших народностей. На сцені – прикрашені синьо-жовтими стрічками портрети Шевченка, Вашингтона, Лінкольна та Мазепи. О 7.15 на сцену вийшов український хор під орудою Мирона Гундича. Усі хористи – в українських народних строях. Присутні встають і вітають їх бурею оплесків, а за мить залу наповнили звуки мелодії зі словами: „Далека ти, а близька нам кохана Вітчизно“.

Участь у концерті взяли солісти Михайло Зазуляк, Емілія Корнатова, Юлія Корецька, Микола Шустакевич, Наталя Гриневецька та хор „Українська бесіда“, очолений Мироном Корикорою. На завершення імпрези „Нью-Йоркський боян“ під орудою М. Гундича виконав „Заповіт“ Т. Шевченка та славень „Ще не вмерла Україна“. А наступного дня відбулася хода вулицями міста й було проведено зібрання Українського союму, головою якого обрали Володимира Семеновича з Чикаго. Концерт було повторено вдруге.

1918 року М. Гундич отримав парафію в Ньюарку. Несподівана смерть забрала його 17 січня 1920 року, на 49-му році життя. У невеличкому некролозі, вміщеному у „Свободі“ 31 січня 1920 року, сповіщалося: „Мирон Гундич, відомий між українцями хоровий диригент, нагло помер у

(Закінчення на стор. 15)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Подяка від Архиспископа-емерита

В архіві „Свободи“ тривалий час зберігалися листи з 1950-их років нинішнього Верховного Архиспископа-емерита Української Греко-Католицької Церкви кардинала Любомира Гузара. 15 грудня 2014 року на прохання редакції ці листи передав Владиці Любомирові настоятель церковної громади у Черкасах о. Юліан Шеремета. Владика Любомир надіслав до редакції вміщений нижче лист-подяку.

Слава Ісусу Христу!
Через чемність п. Олександра Костирка, жителя м. Черкаси, та о. Юліана Шеремети, настоятеля церковної громади у м. Черкаси, наспіла до мене Ваша передача, мої листи, писані 50 років до п. Антона Драгана, тодішнього головного редактора „Свобода“. Такої передачі я не міг собі навіть в снах вимріяти, – по-перше, тому, що забув, що я такі листи писав, а по-друге, тому, що є хтось, який хотів би мені таку приємність зробити. Сердечне Вам спасибі.

Мій контакт з нашою громадою в Америці дуже обмежений. Між іншими, дійшла до мене відомість, що „Свобода“ та „Америка“ перестали виходити. Для мене це прикра відомість, власне, не знаю, чи вона правдива, але колись у 1960-их роках українська громада славилась тим, що між різними національними громадами вона одинока видавала

аж два щоденники. Чи наша громада аж так підупала? Чув я, що чисельно ми все ще дуже великі. Надіюся, що „The Ukrainian Weekly“ все ще регулярно виходить.

Бажаючи щедрих Божих благодатей, остаюся щиро відданий у Христі-Господі Любомир.

Княжичі (біля Києва)
15 грудня 2014 року Божого

Настоятель церковної громади о. Юліан Шеремета передає Владиці Любомирові його листи.

Хто знає про цей значок?

У багатьох містах західної України 1926 року відзначили 10-річчя з дня смерті Івана Франка. У Коломиї встановили на приміщенні Народного дому меморіальну дошку з написом „Пам'яті Івана Франка в десятиліттю річницю смерті. Коломийська земля. 1926 рік“.

У селі Криворівні 8 серпня 1926 року під звуки трембіт відкрито на скелі меморіальну плиту, виготовлену майстром Іваном Марусяком.

В цьому ж 1926 році пам'ятник письменникові було відкрито також в селі Поточищі на Городенківщині.

З того часу зберігся значок, фото якого додаю. Може, про нього можуть розповісти читачі „Свободи“? Моя

електронна адреса: mariashkb@ukr.net.

Володимир Шкільний,
Козова,
Тернопільська область

Огляд листів: лихо України тривожить читачів

Війна на сході України кличе до поетичного пера багатьох читачів „Свободи“. **Мирослава Миськів** (адреса, попри прохання редакції подавати свою адресу і число телефону, не вказана) у вірші „Війна“ пише: „З наказу головного москаля йдуть сходом України бойовиська, кордони перейшло московське військо, потрошені будівлі і земля“. В іншому вірші вона закликає сепаратистів: „Не стріляй в мене, сину, я мати твоя – Україна! Хоч зросійщений ти, але кров в твоїх жилах моя“.

Голова товариства української мови **Віра Боднарук** переслала до редакції сім віршів 16-річної учениці „Рідної школи“ в Чикаго Наталі Чухрій, яка у своїх творах намагається осмислити своє покликання, місце в суспільстві,

поетичні тривоги, а також долю України, щодо якої зокрема пише: „Вставай, Україно моя, вставай! Піднімися з робочих колін. Нехай зашумить для тебе гай і зазвонить для тебе дзвін“.

Велику, на 18 сторінках, рукописну статтю „Про „звірячу зверхність“ надіслав **Михайло Дзвінка** з Брейдентону, Флорида. У супровідному листі він самокритично і з гумором пише, що „не досягнув такого цивілізаційного рівня, щоб писати на електронній машині“. Автор докладно аналізує історію України та її залежність від численних завоювальників – москалів, поляків, німців та інших, цитує висловлювання філософів та інших науковців і закликає відмовитися від засад винищення і перейти до загального миру.

Як поєднати Верховну Раду з народом?

Я відкрив офіційний сайт Верховної Ради України, шукаю Комітет зв'язків з громадськістю або електоратом. Уявіть собі, що такого комітету нема. Виходить, що Верховна Рада цікавиться думкою громадськості чи електорату один раз на п'ять років, коли йдуть вибори. Після виборів громадськість більше Верховну Раду не цікавить.

І така історія не лише в Україні. Назвіть мені хоч одну Конституцію у світі, де цікавляться думками громадськості після виборів?

Україна має нагоду підправити демократію у світі і запровадити до своєї Конституції обов'язковий Комітет із зв'язків з виборцями. Парламент мусить тримати руку на пульсі громадськості і знати, чим вона дихає, що її непокоїть

і турбує. Є в Україні громадські організації, які передають настрої і запити мільйонів, і з цими організаціями має тримати зв'язок комітет Верховної Ради, систематично спілкуючись з Комітетом виборців України, Українською Гельсінкською групою, групою „Чесно“ та іншими групами цього напрямку.

Але головним двигуном був би Майдан – цей унікальний витвір демократії і непримиренний ворог диктатури, насильства, корупції, хабарництва та зневаги до людських прав на фоні українофобії. Розробляючи нову та найдемократичнішу Конституцію України, треба залучити всі істинно демократичні сили до праці в майбутній державі.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Донецька молодь святкувала у Львові

На Різдво я возив до Львова групу молоді з Авдіївки, Краматорська і Слов'янська – разом зі мною 15 осіб.

Переважна більшість учасників була у Львові вперше, а я вперше потрапив на Різдвяні свята. До того кожне Різдво служив на своїх парафіях, на Донеччині. Тому і мої враження від різдвяного Львова за своєю емоційністю не відрізнялися від вражень решти учасників.

Ми оселилися в самому центрі Львова, на площі Ринок. Вікна наших кімнат виходили на площу, де відбувалися вертепи, імпрези, ярмарок. Ми піднімалися на вежу ратуші, ласували шоколадом у Львівській майстерні шоколаду, фотографувалися на центральній площі міста біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, ходили на виставки, гуляли у Шевченківському гаю.

На Свят-вечір, за львівською традицією, ходили на цвинтар – вшанували пам'ять Олександра Тисовського, Михайла Сороки, Катерини Зарицької та інших пластуновів і непластуновів, які присвятили своє життя боротьбі за волю України.

Різдвяну службу мали в отців-студитів, у храмі св. Михаїла, на Підвальної. Того ж дня відвідали собор св. Юра. Приємно було побачити у соборі Вифлеємський вогонь, переданий пластунами.

Наступного дня вирушили на екскурсію до Жовкви, під час якої мали яскраві враження від храму Пресвятого серця Христового, розписаного у патріотичному сти-

лі Юліаном Буцманюком. У цьому храмі, окрім греко-католицьких ерархів, зображені і провідники Православної Церкви.

У Жовкві ми придбали книжку, присвячену ірландським святим подвижникам – св. Патрікові, св. Колумбанові та іншим. Пам'ятаючи, що доля ірландського народу нагадує долю українського народу і що у своїй боротьбі за незалежність від імперії ірландці зверталися до своїх святих, як до національних героїв, ми влаштували вечір ірландської поезії, декламували і співали перекладені українською мовою ірландські вірші та пісні, сповнені радості і туги за Батьківщиною, боротьби і надії на перемогу. Завершили українськими піснями і молитвами за Україну.

Повернення на Донеччину, як і дорога до Львова, було непростим – з кількома переходами на різні види транспорту (потяг, автобуси, авто). Авдіївське юнацтво вже наступного дня після повернення пережило гарматний обстріл міста російськими військами – з мінометів та реактивної артилерії. Ці обстріли не вщухають і на сьогоднішній день. Тим більш вагомими є спогади про кілька днів, проведених на Різдво у Львові.

Наша подяка всім, хто допомагав нам у цій святковій мандрівці.

о. Олександр Воловенко
пластун-сеньйор
Авдіївка,
Донецька область

Донецькі пластуни у Львові.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Новий рік – нові можливості, нові і вищі цілі

Рома Лісович,
скарбник Українського Народного Союзу

Екзекутива УНСоюзу рада поділитися з союзовою громадою гарною новиною – здійсненням далекогосяжного плану, котрий полягав у зміні статусу Союзівки, Центру української спадщини, на статус благодійної організації, 501(c)(3).

Протягом останніх п'яти років УНСоюз активно діяв у тому напрямку, щоб перевести Союзівку на статус благодійної організації. Це здійснилося: від початку 2015 року Українська народна фундація – УНФ (Ukrainian National Foundation, Inc.) стала власником Союзівки. Для вашого відома: цю організацію створено як благодійну руку УНСоюзу ще в 1992 році.

Сьогодні основна діяльність Союзівки – це дитячі і молодіжні табори, майстер-класи і курси народних танців, і всі ці форми культурно-освітньої діяльності підпорядковані меті збереження українських традицій і нашої національної культурної спадщини. Щоліта понад 600 дітей користуються цими програмами, тобто Союзівка пропонує для наших дітей і молоді більше корисних можливостей, ніж будь-яка інша подібна організація. Тому й кількість дітей у наших таборах зростає кожного року, і прибувають вони з усіх сторін Америки і Канади та з інших країн. Важливо наголосити, що також діють табори для дітей, які не володіють українською мовою – це нащадки давніших вихідців з України або діти мішаних подружж.

Як відомо, українська діаспора має тенденцію до збільшення і дальшого розвитку, четверта хвиля імігрантів вливає в наше громадське життя нову енергію, тож природним залишається бажання передавати нашим дітям любов до історичної батьківщини їхніх бабусь і дідусів. Минулого літа, наприклад, Союзівка приймала більше дітей, ніж будь-коли за свою 62-річну історію.

Практично на сьогоднішній день діяльність Союзівки повною мірою відповідає вимогам, обов'язковим для організації з благодійним статусом. Статус цей має багато переваг, одна з найголовніших – можливість отримувати гранти і провадити благодійні збірки фондів без оподаткування дотацій. Цими перевагами давно користуються відомі наші молодіжні організації – СУМ, Пласт, також УККА та інші. На жаль, Союзівка, належачи до структури УНСоюзу, забезпеченої (страхувальної) компанії, не могла безпосередньо користуватися перевагами, які благодійні організації отримують.

Далі ситуація була ускладнена світовою фінансовою кризою 2008 року, коли, як наслідок, уряд запровадив суворіші вимоги у сфері фінансового і страхувального сектора. Страхувальні компанії, в тому числі й такі братські організації, як УНСоюз, згідно з новими вимогами змушені були зменшити витрати та збільшити свої резерви. В такій ситуації будь-який розвиток Центру української спадщини був неможливим. Загальне утримання оселі саме по собі досить дороге, тим більше, що Союзівка вимагає капітального ремонту.

Нова структура дає нагоду раді директорів Української народної фундації, з поміччю професіоналів-спеціалістів, розробити і втілити в життя конкретний план відновлення і розвитку Союзівки.

Учасники табору українських танців 2014 року. (Фото: Марина Чума)

Що є запорукою цих позитивних змін?

Здійснений наприкінці минулого року продаж нерухомості, дав змогу УНСоюзові зреалізувати ряд дуже позитивних кроків в інтересах власного розвитку, а також розвитку Української народної фундації та Союзівки.

УНСоюз, як відомо, діє як братська організація зі статусом 501(c)(8) податкового кодексу. Згідно з чинними законами і правилами щодо розподілення одержаного від цього продажу доходу, вся його сума мусить бути передана корпорації з благодійним статусом 501(c)(3).

Українська народна фундація отримала ту частку, котра належала УНСоюзові. З отриманням нових фінансових засобів УНФ бере на себе відповідальність за Союзівку. Знову ж таки згідно з правилами, задля практичного завершення застосування проекту деякі конструктивні зміни були зроблені у структурі Української народної фундації. Вони дають їй підставу зреалізувати різноманітні кроків і плянів на загальну користь всієї української громади.

Для того, щоб збільшити ролі громади в діяльності Української народної фундації і забезпечити самостійне управління, Раду директорів УНФ розширено до семи членів, включаючи чотирьох вільних членів. До Ради директорів УНФ увійшли три члени з Екзекутиви УНСоюзу – Президент Стефан Качарай, Скарбник Рома Лісович, Головний секретар Христина Козак. Вільні члени: Роман Гаврилюк, Марко Олексій, д-р Василь Шеремета та Тарас Сохан.

Вітаємо нових членів Ради директорів, які принесуть з собою нові ідеї, цінний організаційний досвід. Разом, з доброю волею усієї громади та з допомогою професійних сил буде розроблений стратегічний план розвитку Союзівки та інші проекти для загального добра української громади. Майбутні благодійні компанії збору фондів та проекти ремонту і т.п. будуть звільнені від податків.

(Закінчення на стор. 9)

Пресфонд „Свободи” за грудень 2013 року

\$	NAME	LOCATION
12,500	SELF RELIANCE (NY) Federal Credit Union	NEW YORK, NY
1,500	UNF (in memory of Wolodymyr Zyla)	
115	MASIUK, GEORGE	ALEXANDRIA, VA
50	SURAN, LIDIYA	SOMERSET, NJ
	WOLOWODIUK, WOLODYMYR	CHATHAM, NJ
30	KRIVVOY, VLADIMIR	E BRIDGEWATER, MA
20	BARON, DARIA	JACKSONVILLE BCH, FL
	BOHONOWYCH, ROMAN	KERHONKSON, NY
	BOJCZUK, MARIA & MYKOLA	DRESHER, PA
	HLADYSHEVSKY, MYROSLAV	CALGARY, AB
	HORODECKY, OLGA	KENDALL PARK, NJ
	KOROPECKYJ, OKSANA	CATONSVILLE, MD
	KULYNYCH, EUGENE	VILLAS, NJ
	KYTASTY, PETER	LIVONIA, MI
	LOZA, ULANA	BUFFALO, NY
	MACIW, CHRYSYNA	DES-ORMEAUX, QC
	PLAWIUK, ROMAN	MONTREAL, QC
	SHEPELAVEY, ANYA	COLUMBIA, MD
	SYDORAK, JAROSLAW	HILLSBOROUGH, CA
	TERLECKYJ, OLHA	PHILADELPHIA, PA
	TOMKIW, BOHDAN	FAIR OAKS, CA
15	BURAK, LYUBOV	EASTON, PA
	CHRAPLYVY, CHRISTINE & ANDREW	MATAWAN, NJ
	LABA, ORYSIA	MIDDLE VILLAGE, NY
	PAWLIW, MARKIAN	MONTREAL, QC
	STELMACH, ADRIAN	LIVONIA, MI
	ZACHARKIW, LIDIA	ROCHESTER, NY
10	BURDYN, LEV	MIDDLE VILLAGE, NY
	DUBININ, SVETLANA & WASILY	DEL MAR, CA
	DYLYNSKY, MYRON	ETOBICOKE, ON
	DYTYNIAK, MARIA	EDMONTON, AB
	FIL, NICHOLAS	LATHAM, NY
	HAJOVY, FEDIR	VENICE, FL
	HARHAJ, WILLIAM & ANNA	GARFIELD, NJ
	KOLODCHIN, LIDA	WARREN, MI
	LOZYNSKY, MICHAEL	CUMBERLAND, RI
	MARTYNIUK, IHOR	KENT, WA
	MYCHALUK, OLEKSANDER	PHILADELPHIA, PA
	ORYSHCHYN, BORYS & LUBA	LAKEWOOD, CO
	PALIJ, MARIA	JACKSON HEIGHTS, NY
	PAWLOWYCH, LUBOMYR & IRENE	UNION, NJ
	PETRYK, ANNA	SHERWOOD PARK, AB
	SENDZIK, VIRA	TRENTON, NJ
	SZUMSKYJ, MARIA	PHILADELPHIA, PA
	WERHANOWSKY, VERA	TORONTO, ON
	ZWARUN, ANDRIJ	AUSTIN, TX
5	LEN, MYROSLAV & MARIYA	STRONGSVILLE, OH
	LITEPLO, SAM	BROOKLYN, NY
	LOTOCKY, WALTER	HORSEHEADS, NY
	LYSZYK, NICHOLAS	PERTH AMBOY, NJ
	MACUK, BOHDAN	BERLIN, MD
TOTAL FOR DECEMBER: \$14,835		

Щиро дякуємо всім жертводавцям
за підтримку пресфонду „Свободи”!

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів.
У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

888-538-2833

Приєднуйтесь!
**УКРАЇНСЬКИЙ
НАРОДНИЙ
СОЮЗ**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Святочний концерт у Школі українознавства в Нью-Йорку

Дарія Козак

НЬЮ-ЙОРК. – Учні Школи українознавства Об'єднання українців Америки „Самопоміч“ 13 грудня 2014 року підготували для української громади традиційний передріздвяний концерт. З вступним словом-привітанням до присутніх звернувся директор школи Іван Макар, який попросив почесного гостя свята Владику Стемфордської Єпархії Павла Хомницького засвітити шкільну святкову ялинку. Ялинка була засвічена в пам'ять героїв, які загинули за свободу України, і в знак солідарності з нашими братами і сестрами на рідних землях. Хвилиною мовчання присутні вшанували загиблих героїв.

Батьківський комітет (співголови Ярина Глум та Ірина Бручківська) організували батьків для оформлення святкової зали і приготували сніданок для присутніх.

Вертеп у виконанні старшокласників зачарував присутніх. Батьки і

гості підхоплювали кожен колядку, а наймолодші, затамувавши подих, не зводили очей з виконавців. Чудові костюми і мистецьке виконання самодіяльних акторів Юрія Антонова, Христини Боднар, Юрія Голіята повернули всіх у час народження Божого Дитятка.

Дошкільнята разом з першокласниками заколядували, учні другої і третьої класи віншували присутнім і привітали всіх піснею „Назустріч Миколаєві“. Колядки у виконанні середніх класів додали святкового настрою.

Найбільше оплесків зібрала малеча з „Світлички“ 83-го відділу Союзу Українок Америки, очолюваної Мотрею Міланич (вчителька Дарія Дроздовська, виховна референтка Дарія Ієнза).

На завершення концерту учні і присутні заспівали „Бог Предвічний народився“ (диригент Еля Романішин, піяніст д-р Марта Мачай, ведуча Валентина Глушак).

Концерт у Школі українознавства Об'єднання українців Америки „Самопоміч“.

Порозумілися еспанською мовою

ЮНІОН, Нью-Джерсі. – Молитовні зібрання в Українській євангельській церкві провадять не тільки українською та англійською, а й еспанською мовою, тому що чимало її членів-українців походять з Аргентини, Парагваю, інших південних країн. Але це не завадило фінансовому директору Української федеральної кредитової спілки в Нью-Йорку Зенонові Гальковичеві, який 28 грудня 2014 року зустрівся з громадою, розповісти усім еспаномовним про послуги кредитівки. Йому допомагав пастор Павло Ходневич, який у молоді роки теж приїхав з Аргентини. На фото: під час зустрічі з еспаномовними українцями (зліва): пастор Павло Ходневич, Мартин Макар, Антон Гречний, Зенон Галькович, Оскар Штик. (Фото: Левко Хмельковський)

Новий рік...

(Закінчення зі стор. 8)

Перспектив і можливостей багато. Ми розраховуємо на активну підтримку з боку громади і певні, що спільними зусиллями здобудемо спільний успіх. Досягнувши

ще сильнішої фінансової бази для розвитку установи в майбутньому, УНСоюз далі буде провадити свою діяльність, не обмежуючись рамками УНФундації, але також у тісній співпраці з різними організаціями нашої діаспори. Рік новий приносить українській громаді нове майбутнє.

Перша проба була у Бафало

Ірена Лаврівська

БАФАЛО, Нью-Йорк. – 21 жовтня 2014 року у видавництві „Смолоскип“ відповідальний за випуск Осип Зінкевич підписав до друку інсценізацію-монтаж на свято Тараса Шевченка „Вічний Кобзар“, яку уклала Мирослава Гаюк-Дмитріюк. Нову книжку готували до виходу у світ Наталія Ксьондзик, Наталія Патола, Микола Леонович.

Але ще до появи цього видання інсценізація витримала першу пробу під час концерту на честь 200-річчя від дня народження Т. Шевченка 20 травня 2014 року у Бафало. Концерт підготували учні „Рідної школи“ при співучасті жіночого хору „Мрія“ і Українського студентського клубу, члени якого колись були учнями „Рідної школи“. Андрій Пришляк у ролі Тараса Шевченка сидів на сцені й писав гусачим пером свої „Думи“, а на їхньому тлі відбувалась дія як вивір його уяви.

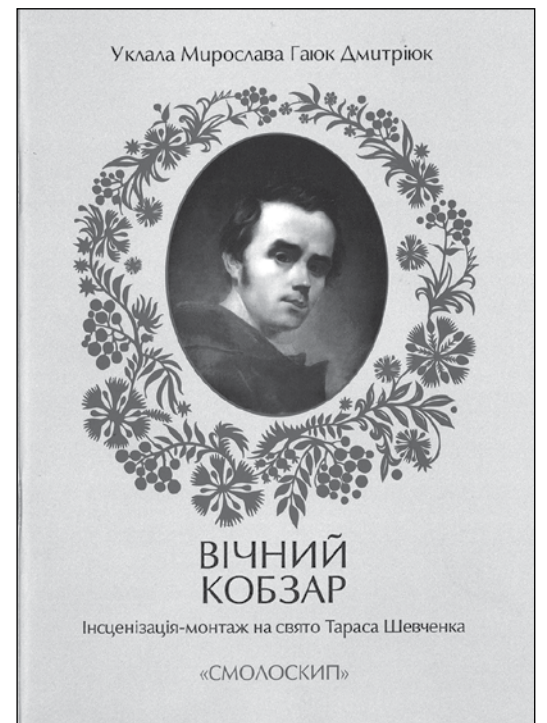
Ведучий програмою був Андрій Дмитріюк. Світлові ефекти підготував Михайло Петришин, декорації виготовив Володимир Бурда з сином Васильком, а костюми – Леся Місечок, Марія Обермілер і Оксана Михасків.

На тлі слів Т. Шевченка з'являлися як привиди Уляна Мороз, Оленка Боднарська, Мар'яна Якубовська, Адріан

Депутат, Адріан Грецишин, Олесь Плешкевич, Тамара Тютюнник, Христя Пашковська, діти „Рідної школи“.

На закінчення Марійка Хом'як і Юрій Депутат поклали вінок перед портретом Т. Шевченка і прочитали вірш Володимира Самійленка.

У виставі взяли участь два хори: дитячий (біля фортепіяна Оля Чмола) і хор „Марія“ з диригенткою Наталкою Процьків-Бабицькою.

Видання на свято Тараса Шевченка „Вічний Кобзар“.

МАЛАНКА
БЛАГОДІЙНИЙ ВЕЧІР
Музика гурту Фата Моргана

Подаруй Свою Любов
Україні

SHERATON FOUR POINTS NORWOOD

14го Лютого 7:30pm - 12:30am

Кількість квитків обмежена

Вартість квитка: \$70 - для дорослих, включаючи вечерю з трьох страв;
\$30 - для дітей віком до 11 років
За попередню оплату стола на 10 осіб - знижка \$50

Організатори:
Українсько-Американський Освітній
Центр Бостона (501 с 3)
Соняшник Миру (благодійна організація)

*Всі виручені кошти підуть на надання гуманітарної допомоги в Україні

Для отримання більш
детальної інформації звертайтеся:
Email us: bostonmalanka2015@gmail.com
Call us: 508 245 1890 (Steve Kostecki)
Find us on facebook: Malanka Benefit Dance

ПОДОРОЖІ

Усе меншає різьбярів у Брустурах

Олександр Вівчарик

9 листопада 2014 року в селі Брустури, що на Косівщині, небо не пролилося важким дощем. Просто було сумно і похмуро. Цього дня ховали вмілого різьбяря Василя Ігнатюка, зятя й учня видатного майстра різьби по дереву, члена Спільки художників України Петра Ткачука. Відомою майстринею цієї справи є вдова Параска Ігнатюк.

Гуцули ховали за давніми гуцульськими звичаями. Прощатися з померлим прийшли люди майже від кожної хати села. А присілів у цьому гірському поселенні чимало, і розкидані вони по горах на значній відстані один від одного...

Про смерть В. Ігнатюка повідомляли аж дев'ять трембіт. Промовляли пронизливо і печально, витискаючи сльозу не лише в чужих жінок. Трембітарям на трембіти повісили вишиті рушники з дарунками. Рушниками пов'язали і хрести, які несли найповажніші газди.

В. Ігнатюка ховали від обійстя доньки Ганни. Вона з чоловіком Дмитром Петровим забрала батьків до себе, коли хвороба прикувала тата до ліжка.

Відспівували два священики. Після поховання на поминки запросили усіх присутніх, близько 250 осіб. Подали борщ у кружках. Горілку на столи не ставили, лише вино. На стіл подали видел-

Гуцули в останню путь проводжають під звуки трембіти.

ки і ножі. Їсти на поминках лише ложками місцеві люди вважають забобою. Найближчим родичам подарували великі калачі (тут кажуть – колачі), усім іншим – менші. Крім того, у пакетику були шоколадка і свічка. Місцева пекарня, незважаючи на вихідний день, працювала всю ніч, щоб напекти кількості калачів.

Люди розходилися вже надвечір. По горах, мов свічечки, блимали вогники розкиданих попід небом хат.

На гуцульському похороні несуть хрести. (Фото: Олександр Вівчарик)

„Бабуню, а то душі гуцулів на небі?“ – запитала маленька дівчинка стареньку жіночку, показуючи на зірки. „Так, дитино, – відповіла бабуся, – вони дивляться на наші гори, на нас з тобою, абисмо не грішили“. Жіночка перехрестилася і пішла з онукою в напрямку річечки Пістиньки, що споконвіку шумить між горами, розділяючи Брустури навпіл.

За два дні я зустрів на кладовищі Параску Ігнатюк. Вона запросила мене до себе і щиро дякувала за те, що я фотографував похорон. Онук, теж Василь, показав вироби своїх славних пращурів. Особливо вразили різьблені й інкрустовані тарелі П. Ткачука з темного дерева.

„Наше село славне не лише різьбарством, мосяжництвом, фаянсовими писанками або сирними баранчиками, – розповів Василь. – Бачив, і ви їх собі купили. І правильно, таких смачних ніде більше нема. Про нашу відому майстриню Марію Матійчук, яка виготовляла сирних баранчиків, коників, оленів, птахів навіть з кольоровими візерунками, не так давно й книгу видали. А мій прадід Петро Ткачук своїми різьбленими й інкрустованими виробами був відомий не тільки в Україні, а й за кордоном. Він брав участь у художніх виставках, зокрема в „Експо-67“ у Монреалі. Мій щойно померлий дід Василь Ігнатюк теж уславився різьбою й інкрустацією. Ви, напевне, бачили дорогу сувенірну горіл-

Інкрустований портрет Василя Ігнатюка, виконаний його дружиною Параскою.

ку „Карпатська“. На ній зображена дерев'яна інкрустована таріль, яку створив він. На жаль, ніхто у нього дозволу на друкування не питав“.

Майстрів різьби й інкрустації стає все менше і менше. Люди тут зараз займаються переважно виготовленням рейок, плінтусів, вагончиків тощо. На жаль, не продовжив художню традицію роду і Василь Петрів. Прикро, бо традиційна, характерна лише для цих гір інкрустація і різьба по дереву є, насамперед тим, що відрізняє гуцулів від інших українців. Проте може бути, що усе ще в нього попереду. Зрештою, він уже має племінників, а сам ще неодружений...

Онук небіжчика Василь Петрів з декоративними дерев'яним грибом, який виготовив його дід.

Європарламент проголосував...

(Закінчення зі стор. 1)

А у випадку подальших дій Росії з дестабілізації України депутати пропонують Європейській Раді вжити подальших обмежувальних заходів і розширити їхній спектр, включаючи сферу атомної енергетики, обмеження спроможності російських підприємств здійснювати міжнародні фінансові тран-

закції.

Що важливо, Європарламент закликає до швидшого надання більш істотної технічної допомоги через Групу підтримки України в Єврокомісії, включаючи визначення областей, де така допомога потрібна для підтримки України в розробі та імплементації всеохоплюючої програми реформ і надання радників та експертів з інституцій ЕС та країн-членів.

Новим елементом у порівнянні з попередніми резолюціями є те, що Європарламент закликає українську владу створити міністерство чи департамент з європейської інтеграції та координації допомоги і міжміністерського координаційного комітету високого рівня, який буде наділено повноваженнями ефективно спостерігати і

контролювати прогрес зближення до ЕС та реформи.

Традиційно в резолюції повторюється положення про те, що згідно зі статтею 49 Європейського договору, Україна як будь-яка європейська держава має європейську перспективу і може подавати заявку на вступ до ЕС, якщо вона відповідає копенгагенським критеріям, принципам демократії, дотримується фундаментальних свобод і прав людини та меншин, гарантує верховенство права.

Позитивним є те, що Європарламент закликає країни ЕС ратифікувати угоду про асоціацію до зустрічі членів Східного партнерства в Ризі у травні цього року.

Євродепутати вважають, що ЕС має шукати шляхи підтримки України в зміцненні її оборонних

спроможностей і захисту українських зовнішніх кордонів, базуючись на досвіді трансформації збройних сил держав членів ЕС, які колись входили до Варшавського договору, особливо в рамках тренувальних місій, які надаються для збройних сил в інших частинах світу, а також підтримувати існуючі поставки нелетальної зброї.

Важливо також те, що Європарламент нагадав про зняття Радою Європейського союзу 16 липня 2014 року воєнного ембарго щодо України, а це означає, що не існує ніяких заперечень чи юридичних обмежень для держав членів європейського союзу поставляти зброю Україні.

(„День“, 16 січня)

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Студенти УКУ вертепом вітали вояків

ХАРКІВ. – 23 студенти Українського Католицького Університету (УКУ) різдвяним вертепом привітали українських військових в Харкові та Краматорську. Юрій Мурин, організатор святкової вистави, розповів, що Студентське братство УКУ щороку їздить з вертепом на схід чи південь України, представляло вертепи в Одесі та Києві, а тепер вирішило підтримати військових, розповісти їм історію Різдва Христового.

Автор слів віршованого вертепу – львівська поетеса Зоряна Лісевич. Головними героями є юнак, який їде на війну, і дівчина-волонтер. Окрім них, у вертепі задіяні ірод-путін, російські військові, які „заблукали на кордоні”. Не усі розуміли, чому у вертепі гово-

рять російською мовою, але швидко поринали в історію, про яку говорили студенти. У Краматорську понад 10 років на центральній площі міста не було Різдвяного вертепу.

Студенти відвідали з вертепом Харків, де виступали в Будинку офіцерів та у військовому шпиталі, а також в Краматорську виступали в греко-католицькій парафії, на площі Тараса Шевченка і в Центральному штабі антитерористичної операції.

У Києві вони виступили в Патріяршому соборі Української Греко-Католицької Церкви, Адміністрації Президента, міській адміністрації, Посольстві США в Україні та у греко-католицькій парафії на Аскольдовій могилі. (УКУ)

Учасники вертепу зустрілися з вояками.

Програму бізнес-школи визнали найкращою

Вероніка Саврук

ЛьВІВ. – Всеукраїнську незалежну нагороду „IT Awards“ у галузі інформаційних технологій здобула програма „MS in Technology Management“ Львівської бізнес-школи Українського Католицького Університету (УКУ). Керівник програми Василь Матяшовський отримав нагороду 13 вересня 2014 року на конференції „IT Weekend Ukraine“, яку вже втретє організувала найбільша українська ІТ-компанія „SoftServe“.

За словами В. Матяшовського, в інтелектуальній індустрії конкуренція відбувається зокрема у сфері знань та вмінь, тому компанії, щоб бути конкурентоспроможними на глобальному ринку, повинні навчати своїх працівників. Бізнес-школа надає можливість навчатися за першою у Східній Європі програмою з управління технологіями у професорів з світовим іменем з відомих університетів.

„Визнання програми „MS in Technology Management“ ще раз підтверджує, що ми рухаємося у правильному напрямку, залучаючи

Керівник програми Василь Матяшовський.

викладачів з найкращих університетів світу“, – відзначив В. Матяшовський.

Видано монографію ректора УКУ

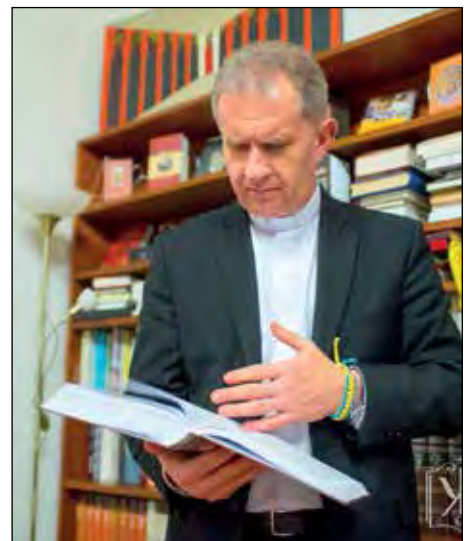
ЛьВІВ. – 30 грудня 2014 року вийшла друком монографія ректора Українського Католицького Університету о. Богдана Праха „Духовенство Перемиської єпархії та Апостольської адміністрації Лемківщини“. Праця присвячена історії Перемиської єпархії й Апостольської адміністрації Лемківщини в буремний і трагічний період 1939-1989 років. Робота над книгою тривала понад 20 років.

Досліджуваний період – це роки, коли Церква пережила воєнне лихоліття, радянські, німецькі та польські репресії й насильну ліквідацію, ув'язнення, заслання та депортації духовенства і вірних.

Автор використав архівний матеріал і численні інтерв'ю з очевидцями подій та родичами репресованих, відтворив життєвий та пастирський шлях, мучеництво та сповідництво віри єпископів і священників, а також представників чернецтва.

„За 16 років роботи в архівах та спілкування вдалося зібрати 5,000 свідчень, 100 тис. архівних матеріалів“, – розповів о. Б. Прах.

Серед матеріалів – витяги з кримінальних справ проти перемиських

Ректор Українського Католицького Університету о. Богдан Прах з новим виданням.

ких єпископів Йосафата Коциловського та Григорія Лакоти, а також проти багатьох священників і вірних, документи парафіяльних і деканальних урядів про депортації українців та терор з боку польської влади та збройного підпілля, спогади репресованих пастирів та їхніх рідних тощо.

Нова політика...

(Закінчення зі стор. 2)

нашкрябувати мінімум, офіційні позичальники мали б дотримуватися обіцянки максимуму.

Це докорінно змінило б ситуацію. Україна розпочала б радикальні реформи і, замість балаясвати на межі банкрутства, перетворилася б на землю обітовану, яка притягує приватні інвестиції.

Європі потрібно прокинутися і визнати, що її атакує Росія. Допомога Україні має також розглядатися як витрати країн ЄС на свій захист.

У цьому контексті обговорювані зараз суми виявляються незначущими.

Якщо міжнародні гравці не запропонують вагому програму допомоги у відповідь на агресивну програму українських реформ, нова Україна, ймовірно, зазнає поразки, а Європа залишиться сам-на-сам з російською агресією, і при цьому облишить ті цінності та принципи, на яких був заснований Європейський союз.

Це була б непоправна втрата.

Після того, як у квітні 2015 року терміни санкцій почнуть спливати, їх треба буде поновлювати, допоки Президент В. Путін не припинить дестабілізувати Україну і не надасть переконливих доказів своєї готовності слідувати загальноєвропейським правилам поведінки.

Фінансова криза в Росії і турни, що надходять з України, зробили Президента В. Путіна політично вразливим. Український уряд нещодавно кинув йому виклик, відмовившись виконувати свої зобов'язання перед сепаратистськими анклавами у східній Україні відповідно до мінської угоди про припинення вогню на підставі того, що Росія не виконувала цю угоду від самого початку.

Після цього виклику В. Путін негайно відступив і наказав військам, що контролюються ним безпосередньо, дотримуватися режиму припинення вогню. Можна очікувати, що найближчим часом ці війська будуть відведені з української території, а припинення вогню буде

запроваджене повною мірою. Шкода було б погодитися на передчасне припинення санкцій, коли вони настільки близькі до успіху.

Але істотним є й те, що до квітня цього року в Україні має розпочатися програма радикальних реформ з реальними шансами на успіх. Інакше В. Путін зможе переконливо стверджувати, що проблеми Росії зумовлені ворожістю західних країн. Навіть якщо В. Путін втратить владу, його наступником може стати ще непоступливіший лідер, на кшталт Ігоря Сечіна, або якийсь націоналістичний демагог.

І навпаки, якщо Європа гідно відповість на цей виклик і допоможе Україні не лише захистити себе, а й перетворитися на землю обітовану, В. Путін не зможе звинувачувати у проблемах Росії західних керівників. Відповідальність очевидно ляже на нього, і йому доведеться або змінити курс, або спробувати втримати владу за допомогою брутальних репресій та залякування власного народу.

Якщо він втратить владу за таких умов, ймовірніше, його наступни-

ком стане якийсь реформатор. В кожному разі, В. Путін вже не буде потенційною загрозою для Європи. Те, яка альтернатива переможе, матиме вирішальне значення не лише для майбутнього Росії та її стосунків з Європейським союзом, а й для майбутнього самого Європейського союзу.

Допомагаючи Україні, Європа зможе відновити для себе ті цінності та принципи, на яких первинно був заснований Європейський союз.

Ось чому я так пристрасно стверджую, що Європі потрібно глибоко переосмислити ситуацію. І зробити це треба негайно.

Рада директорів МВФ має прийняти своє доленосне рішення щодо України 18 січня.

(„Українська правда“, 8 січня)

(Переклад з англійської мови: Олексій Панич. Редакція „Української правди“ висловила подяку „The New York Review of Books“ за люб'язно наданий дозвіл передрукувати статтю Дж. Сороса.)

Війна на сході України об'єднала українців світу

Колядували на допомогу для бійців

ЛьВІВ. – Львівські та тернопільські осередки Молодіжного націоналістичного конгресу разом з добровольцями мережі „Вільні люди“ під час Різдвяних свят колядували на допомогу для військових.

„Люди позитивно сприйня-

ли нашу кампанію, і за два дні ми наколядували 8,857 грн., щоб купити корисні речі для вояків“, – сказав львів'янин Андрій Беня.

На Тернопільщині після обласного центру колядники збирали допомогу у 10-ти містах області. („Вільні люди“)

Львівські колядники збирають допомогу для війська.

Контейнери стануть житлом

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 23 грудня 2014 року з будівельного управління Рівненської філії Львівської залізниці в зону антитерористичної операції відіслано вісім транспортних контейнерів,

переобладнаних під житло на фронті. Це вже друга партія таких захисних об'єктів, виготовлених в цьому управлінні. З кожним контейнером на фронт поїхали новорічні ялинки з прикрасами. Тепер готується третя партія контейнерів-жител.

Діти зі сходу відвідали Волинь

Євген Цимбалюк

ДУБНО, Рівненська область. – На Різдво 20 учнів Лисичанського багатопрофільного ліцею приїхали з Луганської області, щоб 5-10 січня ознайомитися з звичаями та традиціями древнього міста.

У школі ч. 1 на гостей чекала екскурсія на чотирьох мовах та ново-річно-різдвяна програма „Зігріймо любов'ю“, яку підготували вихованці Будинку дітей та молоді. Вони подарували гостям власноруч виготовлені браслети в національній символіці – нагрудні золоті жолудя, оскільки жолудь – символ Дубна.

Додалися солодкі подарунки від міської влади, від о. Романа – настоятеля Української греко-католицької церкви Вознесіння Господнього. Саме в цьому храмі „східняки“ ознайомилися з традиціями пошанування Різдва Христового.

Гості з Луганщини з о. Романом біля церкви Вознесіння Господнього в Дубні. (Фото: Євген Цимбалюк)

Школа українознавства допомагає Україні

Валентина Глушак

НЬЮ-ЙОРК. – Школа українознавства Об'єднання українців Америки „Самопоміч“ під керівництвом директора Івана Макара та його заступниці Христини Васильків-Піхманець організувала допомогу воякам на сході України та їхнім дітям. Батьки та вчителі радо відгукнулися на збір фондів для придбання захисного спорядження для війська.

Було придбано п'ять бронежилетів українського виробництва та каски. Також школа долучилася до збору фондів на придбання тепловізора для солдатів, з надією що цей інструмент допоможе зберегти їм життя.

Дошкілля з вчителькою Наталкою Гугою виріши-

ли також допомогти Україні. Учні приготували подарунки солдатам 25-го батальйону „Київська Русь“. Дошкільнята самі складали конверти, де серед речей, які вони поклали, були малюнки, засоби від простуди, ліхтарики та пластирі.

За словами вчительки, батьки активно підтримали цю ініціативу і разом, за півтора місяці, назбирали багато речей, що включали термобілизну, спальні мішки та інший теплий одяг.

З ініціативи Валентини Глушак у співпраці з благодійною організацією „Разом для України“ у школі 20 грудня 2014 року відбувся збір іграшок для дітей полеглих героїв України. Спільними зусиллями зібрали іграшки і теплий дитячий одяг на 13 посилок, які були відіслані в Україну 31 грудня 2014 року.

Благодійний концерт – у Орегоні

Богдан Ліський

ПОРТЛЕНД, Орегон. – 10 січня у величезній залі Української біблійної церкви, у містечку Фервю біля Портленду, відбувся благодійний концерт під назвою „Молитва за Україну“, зібрані фонди з якого будуть передані постраждалим від війни на сході України.

Концерт складався з релігійних пісень і музичних творів, які виконали церковні співаки, хор і оркестра. У перервах виступили з промовами посадики Портленду Чарлі Галес, начальник поліції міста

Портленд Ларі О'Деа, представники „Mercy Corps Action Center“ з Портленду, Українсько-американського культурного товариства, Української федеральної кредитної спілки, пастори українських протестанських церков штатів Орегон і Вашингтон.

Під час концерту публіка, якої було до 2,000 осіб, була поінформована про благодійну допомогу українському війську на сході України, яку організувала українська громада Орегону в минулому році. Перед кінцем зібрання проведено грошовий збір і спільну молитву за Україну.

Під час благодійного концерту „Молитва за Україну“. (Фото: Богдан Ліський)

Створено фільм про допомогу Україні

КИЇВ. – 9 січня з нагоди доставки літаком канадської військової допомоги Збройним силам України Конгрес українців Канади (КУК) разом з українським мистецьким колективом „Babylon-13“ зафільмував співпрацю українсько-канадської громади з урядом Канади для забезпечення війська зимовим одягом і взуттям.

Канадські добровольці під проводом голови Дорадчої ради КУК в Україні Олени Кошарної брали участь у місії під керівництвом Посла Канади в Україні Романа Ващука. Вони співпрацювали з українськими добровольцями під проводом Богдана Ковальова, члена Ради волонтерів, призначеної Президентом України Петром Порошенком. КУК подякував за участь в акції Романові Савицько-

му та Браянові Дишерові.

Про допомогу Україні оголосив Міністер оборони Канади Роб Ніколсон 26 листопада 2014 року, а вже 28 листопада літак з обладнанням прибув в Україну. Тисячі предметів були вивантажені з транспортного літака до центрального військового складу. Через тиждень після прибуття літака чоботи, пальта, штани та рукавички вже мали солдати перед виїздом на передову.

Фільм документує прибуття допомоги в Київ та розподіл її у 93-му батальйоні біля Дніпропетровська перед виїздом на фронт.

„Ми дякуємо уряду Канади за незмінну підтримку України в цей важкий час, коли Росія окупувала Крим та вторглась в східну Україну“, – заявив президент КУК Павло Грод. (КУК)

Іграшки і теплий одяг для українських дітей.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Серпанок показали в столиці

Євген Цимбалюк

КИЇВ. – В Українському центрі народної культури „Музей Івана Гончара“ 17 грудня 2014 року відбулася виставка-презентація серпанкових костюмів, привезених з Рівненщини, а саме з ткацької майстерні „Легенди Волині“ в Радивиліві.

Дехто з знавців серпанку просто не йняв віри, що вдалося відтворити це унікальне і загублене у віках полотно, опанувати майже забуту техніку його виготовлення.

Особлива вдячність линула на адресу керівника Центру дослідження і відродження Волині Володимира Дзюбака та майстринь Наталії Пухи, Мар'яни Олійник, Ірини Чучман, Галини Оришиної, котрі взяли безпосередню участь у виставці та поділилися з киянами секретами древнього народного ремесла.

Виготовлення серпанку відродили ткалі з Радивилова.

Станіслав Домбровський став живою статуєю

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – На Приморському бульварі міста керівник театру-студії „Іжачок у тумані“, що діє при благодійному фонді „Дорога до Дому“, Станіслав Домбровський з'явився 23 серпня 2014 року в образі воїна „Небесної сотні“. Ідея створити такий персонаж народилася після лютневих подій на столичному Євромайдані. Костюм і бутафорію за його ескізами виготовили у кримській театральній майстерні. При сходженні на Монблан загинув батько дружини. Тож С. Домбровський вирішив продати костюм, але друзі прийшли на допомогу і воїн „Небесної сотні“ залишився в Одесі. Повністю покритий бронзовим відтінком персонаж має за спиною два великих ангельських крила, в одній руці він тримає щит з гербом України, а у другій – пляшку з „коктейлем Молотова“. С. Домбровський може стояти, не рухаючись, в одній позі чотири з половиною години. Пожертви від цієї вистави він вирішив передавати друзям, які беруть участь в антитерористичній операції.

Станіслав Домбровський в образі героя „Небесної сотні“. (Фото: Сергій Горицвіт)

Жорстока правда про війну

Євген Корецький

ВИШНЕВЕ, Рівненська область. – 22-річний Ігор Лавренюк навесні 2014 року був покликаний на військову службу до 51-ої механізованої бригади за попередньою військовою спеціальністю – навідник гармати. Дісталася призовникові для освоєння гармата „Гвоздика“, якою востаннє стріляли ще за часів афганської війни. І. Лавренюк був під сумнозвісною Волновахою, де вперше масово знищили український підрозділ. Коли почався артилерійський обстріл, побратим Ігор, теж з Волині, поспішив сховатися за бронєю самохідної гаубиці. Через хвилину в броню влучив кумулятивний снаряд. Згоріло все: і залізо, і люди...

Якось над територією, яку зайняв їхній підрозділ, завис безпілотник. Це був знак біди – з його з'явою зазвичай починається обстріл позицій. Командир наказав не змінювати місце стоянки, ще й накричав на підлеглих, а сам щез, як почалася канонада. Снаряди падали прямісінько на позиції дивізіону. Коли обстріл закінчився, з'явився капітан. Його нібито викликало командування. Відтоді довіри до такого командира не було.

Підрозділ опинився в пастці. На тривалий час 40 бійців залишилися без їжі, води та зброї. Вирішили самотужки добиратися до своїх. Похід тривав недовго. Біля села Хмельницького шлях перетнуло 70 сепаратистів. Українські артилеристи стали заручниками. Навідникові гармати пропонували перейти на бік бойовиків. Але він навідріз відмовився.

За домовленістю про обмін полоненими, воїняків передали підрозділу Національної гвардії України. Здавалося, що, вирвавшись з пекла, І. Лавренюк міг зітхнути з полегшенням. Але командування наказало розформувати 51-шу бригаду. Проти вчорашніх полонених порушили кримінальну справу. Розглядав її суд в Запоріжжі. Обговорювалося питання про обрання міри попереднього утримання підозрюваних в дезертирстві, але статтю про дезертирство замінили „ухилянням від несення військової служби“. Судові засідання почали переносити з одного місяця на інший. Почалися умовляння, аби звинувачені підписали угоду, суть якої полягає в тому, що за визнання себе винними їм дадуть умовний термін. Вони відмовилися. Чим уся ця справа закінчиться, засвідчить час. Разом з тим, уже ніколи не загояться рани на душі воїнів.

Боець 51-ї механізованої бригади Ігор Лавренюк.

Видали книгу Лепкого

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська облсть. – 30 листопада 2014 року в музеї Богдана Лепкого відбулася презентація перевиданої книги Б. Лепкого „Zarys literatury ukraińskiej“ („Начерк української літератури“, упорядник Ростислав Крамар), у якій брали участь члени Польського культурно-освітнього товариства ім. Марцеліни Даровської.

На зустрічі зазначалося, ще в 1930 році побачила світ розвідка Б. Лепкого про українську літературу, тепер перевидана у Варшаві. Б. Лепкий чимало зробив для того, щоб поляки могли читати Тараса Шевченка своєю мовою, був редактором тому творів Т. Шевченка, що містять переклади польською мовою. 25 перекладів належать Б. Лепкому.

Упорядник видання Р. Крамар у передмові зазначив, що це перевидання допоможе краще пізнати не тільки історію української літератури, а й зрозуміти культуру, історію, а загалом і ментальність народу України. Р. Крамар – викладач Варшавського університету, поет, активний громадсько-культурний діяч, уже 12 років проживає в Польщі.

Бережанській гімназії – 225 років

Наталія Бойко

Учасники конференції у Бережанах. (Фото: Наталія Бойко)

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 18 вересня 2014 року у краєзнавчому музеї відбулася Друга міжнародна конференція „Бережанська гімназія: сторінки історії“, присвячена 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка та 225-річчю від часу заснування гімназії ще у Збаражі. До уваги учасників були представлені виставки: „Бережанські гімназисти – малярі. Твори та документи“, присвячені спадщині Юліяна Панькевича, Богдана Лепкого, Тетяни Осадци, Аполінарія Осадци, Володимира Савчака, Володимира Беднарського, „Бережанська гімназія у документах та світлинах“, „Містерія кольорів Георгія Косміади“.

Вступне слово виголосила директор музею Надія Голод, гостей вітали керівники району та міста. Участь у роботі конференції узяли науковці та краєзнавці з Канади, Києва, Львова, Рівного, Тернополя, Івано-Франківська, Рогатина, Збаража, Бережан та інших міст. Доповідачі представили нові дослідження на теми творчості Т. Шевченка та Бережанської гімназії.

Архітектор встановив пам'ятник

Анатолій Сазанський

БЕРЕЗОТОЧА, Полтавська область. – Заслужений архітектор України Василь Дмитренко давно мріяв про встановлення пам'ятника Тарасові Шевченкові на своїй малій батьківщині. З його ініціативи та за безпосередньої участі, завдяки спонсорській допомозі підприємства „Укрліктрави“, Дослідної станції лікарських рослин, приватних підприємців та небайдужих громадян пам'ятник 11 жовтня 2014 року прикрасив центр села до 200-річчя від дня народження Т. Шевченка. Віче з нагоди визначної події провела сільський голова Надія Білокур.

Зворушливо звучали поезії у читанні учнів місцевої школи, виступ народного академічного хорового колективу „Камертон“ та хору „Мрія“, які спільно виконали „Молитву за Україну“ та кілька Шевченкових творів.

Сільський голова Надія Білокур відкриває пам'ятник Тарасові Шевченкові.

Подарунок від „Наксос“ твори Мирослава Скорика

Олесь Кузишин

НЬО-ЙОРК. – „Наксос“, одна з найпотужніших звукозаписних фірм, яка спеціалізується у ділянці класичної музики, недавно видала унікальний компакт-диск оркестрових творів велетня української музики, композитора Мирослава Скорика. Диск, записаний у зв'язку з всеукраїнським святкуванням 75-річчя композитора, виконаний оркестром Філармонії міста Одеси, під проводом її знаменитого художнього керівника і головного диригента, маестра Гобарта Ерла.

Фірма „Наксос“ визначила цей диск музики М. Скорика „ключевим виданням“. Ось так описує його президент фірми Клявс Гейман: „У загальному ринку є відносно мало звукозаписів музики українського композитора Мирослава Скорика. Мені надзвичайно приємно виправити це незаслужене нехтування цим якісним записом. Це справді рідкісне видання, яке рівночасно служить платформою для молодого, перспективного скрипаля Назарія Пилатюка, який виконує „7-ий скрипковий концерт“ Скорика. Хто вперше зустрічає музику Скорика – в мить стає зачарований – чи то яскравою кольоритністю його „Карпатського концерту“, чи задумливою маестатичністю його

„Мелодії для струнної оркестри“. Я упевнений, що цей диск піднесе Скорика до статусу міжнародно визнаного голосу своєї батьківщини“.

М. Скорик є зараз найвидатнішим ім'ям в українській класичній музиці. Вдостоєний високої державної нагороди ім. Тараса Шевченка, Народний артиста України М. Скорик не тільки композитор світового масштабу, але за останнє вже майже пів століття є одним з найбільш впливових професорів композиції України. Серед його учнів – такі видатні композитори, як Євген Станкович, Іван Карабиць, Олег Кива та Освальдас Балакаускас. Музика М. Скорика виконується дослівно по цілому світі, від далекої Азії до Сполучених Штатів Америки, трьома поколіннями музикантів. В останніх роках безліч виконань творів М. Скорика появилися на „YouTube“, а під час відсічі України російській агресії „Мелодія“ М. Скорика (мабуть, найпопулярніший твір композитора) служила мовби духовним гімном опозиції.

Г. Ерл, художній керівник і головний диригент Філармонії міста Одеси, випускник престижного Принстон-університету на рівні „магна кум лявде“, вивчав диригентуру у Фердинанда Ляйтнера у Зальцбургу та у Леонарда Бернштайна і Сейджі

Оцави у Тенгльвуді.

Під його керівництвом оркестра Філармонії Одеси виконала сотні концертів в таких престижних залах, як „Музикверайн“ у Відні, „Філармоніє“ у Колоні, „Барбикан-гол“ у Лондоні, „Національна аудиторія“ у Мадриді, „Велика зала“ у Московській консерваторії, „Карнегі-гол“ у Нью-Йорку, „Кенеді-центр“ у Вашингтоні, „Оркестра-гол“ у Чикаго, та в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй.

За його працю з Філармонією міста Одеси Маестро Г. Ерл був першим чужоземцем в історії України, якого вдостоєно званням Заслужений артист України та Народний артист України.

На згаданому диску записані оркестрові твори з різних стадій багатогранної кар'єри М. Скорика. Програма починається „Дитинством“ – це перша частина „Гуцульського триптиху“ (1965). Сам триптих побудований на мотивах музики М. Скорика до фільму Сергія Параджанова „Тіні забутих предків“ (1964). Далі слідує „Диптих“ (1993) для струнної оркестри. Відтак – „19-ий Каприз“ з Скорикової оркестрової обробки „24-ох Капризів Паганіні“ (2003). Найновіший твір на диску – це „7-ий Скрипковий концерт“ (2009), в якому виді-

Обкладинка компакт-диску.

ляється блискучий молодий скрипаль Н. Пилатюк. Далі іде слава „Мелодія“ (1981) – тут в перекладі на струнну оркестру. В „Концерті для віолончелі“ (1983) чуємо знаменитого соліста Валерія Казакова. Остання частина – „Еспанський танець“ з сюїти „Камінний господар“ (1973), на основі музики до драми Лесі Українки. На закінчення – геніальний „Карпатський концерт“ (1972) для симфонічної оркестри.

Компакт-диск, під заголовком „Скорик: „Карпатський концерт“, можна замовити на будь-якому сайті, де продаються звукозаписи, як, наприклад, „Naxos“, „HB Direct Classical“, „Amazon, itunes“, „Arkiv Music“, „Prestoclassical“ та інші.

Що значить...

(Закінчення зі стор. 5)

і загального економічного спаду, звичайно, зрозумілі. Їх усього дві: падіння світових цін на нафту (незалежна від позиції Росії змінна) і санкції, запроваджені за зневажання норм міжнародного права.

У перші кілька місяців після анексії Криму російська валютна змінилася. Тому не так сильно впадала в очі втеча капіталу, яка розпочалася, а значить, не було серйозних передумов для сумнівів у правильності державного курсу.

У той час росіяни пишалися величиною своєї країни і відновленням історичної справедливості. Тоді Крим масово сприймався як заново відкритий регіон. Про це свідчили і величезні автомобільні чер-

ги на поромній переправі у високий сезон, і пік електорального рейтингу В. Путіна, який встановив абсолютний рекорд у серпні (87 відс. підтримки серед тих, хто визначився з вибором).

Однак, „медовий місяць“ тривав лише до кризи, яка почалася восени: одна справа пишатися ілюзорними геополітичними перспективами країни, а ось віддавати за ці мрії кожен другий рубль зі своєї кишені – зовсім інше.

Реальне збіднення протверезило росіян. Прийшов чітке (хоч і хворобливе) розуміння того, що без наслідків питання Криму зам'яти не вдасться.

Якщо в кінці року навіть олігархи, наближені до В. Путіна (той же Геннадій Тимченко), офіційно відмовлялися від участі у розвитку інфраструктури півострова та реалізації

проекту Керченського мосту, мотивуючи це „невиправданими ризиками“ (відсутністю грошей, які можна свідомо вкласти в проект, який не окупується і технічно важко реалізується), то що вже говорити про пересічних росіян?

Поки це питання згадується побіжно, враховуючи, наскільки важливим є „місце хрещення князя Володимира“ для В. Путіна. Але довге життя в режимі двозначності рано чи пізно закінчується, тому вже найближчим часом (рік-два) слід чекати кардинальної зміни ставлення до Криму.

Інакше кажучи, з національного надбання та об'єкта народної гордості автономія перетворюється на сверблячу проблему площею 27 тис. квадратних кілометрів, які несуть бідність, дестабілізацію і невпевненість у завтрашньому дні.

„Крим“, власне, не для кримчан

І в ситуації, що склалася, найважче доведеться самому Криму, який опинився в стані „зовнішньої“ блокади з боку України і на порозі „внутрішньої“ блокади в Росії, яка поки не може вирішити питання сухопутного з'єднання з півостровом.

Якщо нічого не зміниться, регіон потихеньку перетвориться на одну велику військову базу під вивіскою „санітарно-курортної“ здравниці, що живе на дотації профспілок, державних підприємств і прямих бюджетних вливань.

Як скоро Росія зізнається самій собі, що саме таким вона і бачить Крим?

(Радіо „Свобода“, 15 січня)

Андрій Самброс – кримський політолог.

GIFT CERTIFICATE

Presented to

Children 16 Yrs. of Age & Younger

The bearer of this certificate will be credited with \$25.00 if he/she opens a new account
Children who are currently members will have \$25.00 credited to their existing account.

Presented by

Ukrainian National Federal Credit Union

Valid from January 1, 2015, to January 31, 2015.

Valid at following branches:

215 Second Avenue, New York, NY

1678 E 17th Street, Brooklyn, NY

35 Main Street, South Bound Brook, NJ

615 Amboy Ave, Perth Amboy, NJ

Child's Name & Acct. No. _____

Signature of Parent/Guardian _____

Certificate must be presented to receive \$25.00 credit. One certificate per child.

Неділя, 15 лютого 2015 року. Ворен, Миш.

Річні збори 175 Відділу УНСоюзу відбудуться о год. 1-й попол. в Українському культурному центрі, 26601 Ryan Rd, Warren, MI. Запрошуємо всіх членів до участі.

**Александр Серафін,
Голова Відділу**

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя

OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Про що мовчать...

(Закінчення зі стор. 3)

бік одноплемінних повсталих козаків.

Лише тоді, коли українці здобували можливість будувати українську державу – під різними назвами – „Військо Запорізьке“, Велике князівство Руське, Українська Народна Республіка, Західньо-Українська Народна Республіка, Карпатська Україна тощо – патріотизм українців ставав змістовним. Хоч через брак державницької практики та часу ми не встигали повірити у власні держави й втрачали їх під натиском держав чужих народів.

Тому зараз ключове питання для українців – чи Україна є українська за змістом держави, покликана для забезпечення на цій території життя й розвитку української культури, мови? Чи це лише чергова, чужа або „нічия“ держава, у якій вони виростили?

„Порожні“ держави існують там, де місцеву культуру винищено. Немає необхідності боронити свою національно-культурну ідентичність – її нема. Залишаються тільки інтереси держави як бізнес-корпорації. Тому патріоти „порожніх“ держав воюють за державні інтереси, які є лише економічними – за якусь територію з будь-яким населенням, або без нього, за економічний ресурс.

Це можуть бути й копальни, і виходи до водних комунікацій, і населення як суб'єкти, що мають купівельну спроможність. Воюють також за поширення економічного впливу держави, через політичне й військове домінування, на території, які неможливо приєднати. Це може подаватися як боротьба за „демократію“, „мироворучу місію“.

У нас теж є патріоти, які бачать Україну як порожню державу-корпорацію й готові вбивати інших людей за територію, окреслену юристами як таку, на якій ця держава матиме визнане іншими державами право використання донецького вугілля, сланцевого газу, заводів, населення з його купівельною спроможністю та робітничим потенціалом тощо.

100 років тому...

(Закінчення зі стор. 6)

Ньюарку (Нью-Джерзі). Від самого заснування католицької парафії в Нью-Йорку покійний трудився при церкві св. Юрія, відзначаючись музичним талантом, і був душею колективу й організатором численних концертів, які слід зачислити до найкращих у Нью-Йорку. Він був при кількох парафіях у Пенсильванії, але знову повертався до Нью-Йорку. 1919 року маестро, прийнявши священницький сан, залишив професію диригента й отримав парафію в Ньюарку. Там його й застала невмолима смерть. Похорон покійного відбувся при великих числі його приятелів, знайомих і родини.

М. Гундич народився 30 жовтня 1871 року в Зарваниці Підгаєцького повіту (тепер – Тереховлянського району). Окрім музичної діяльності, він підтримував товариство „Просвіта“. Ще довго після його смерті дружина Марія роздаровувала музичні твори й літературу з скарбниці мистця, яку він так ретельно збирав і беріг.

Одеса не хоче російських дипломатів

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Мешканці міста вимагають замість консульства Росії відкрити в Одесі представництво США. Вони розпочали збір підписів під петицією Міністрові закордонних справ Павлові Клімкіну щодо закриття Генерального консульства Російської Федерації, яке сприяє тероризмові в Одесі й регіонах. Документ представлено в соціальних мережах Інтернету. Під ним уже поставили свої підписи кількост одеситів.

Акції протесту проти російської агресії жителі міста проводять під російським консульством. Вони вимагали зняти державний прапор Росії з Генераль-

ного консульства, як знак завойовника, зупинити війну та повернути Крим Україні.

Постійно бере участь в акціях біля консульства провідник одеського Майдану, голова Одеської обласної організації партії „УДАР“ Андрій Юсов, який ініціював збір підписів за перейменування Іагаринського плато, на якому знаходиться Генконсульство Росії, на плато Степана Бандери.

30 серпня 2014 року всі учасники віче євромайданівців „Проти російської агресії“ одностайно проголосували за відновлення в Одесі консульства США, яке було в Одесі з 1830 по 1918 роки і припинило свою діяльність у зв'язку з окупацією міста радянськими військами.

На словах це звучить: „воюємо за мир“, „за цілісність та єдність“.

Думаю, частка „порожніх“ патріотів у нас близько 20-30 відс.. Вони русифіковані і є носіями „руського міра“, тобто донорами та споживачами російської культури. Але через те, що ментально вони все ж українці, для них неприйнятна держава Росія з її рабсько-імперським духом. Тому вони патріоти „порожньої“ України.

Російську мову вони захищатимуть з утилітарних міркувань, через небажання докладати зусиль для переходу на українську й нерозуміння потреби такого переходу. Російська мова в побуті, у праці, літературі, цією мовою, фільми, естрада для них є комфортним середовищем – але покищо не культурною цінністю, на відміну від патріотів Росії.

Для збереження української мови й культури вони не будуть нічого робити, аргументуючи „какая різниця“... Психологи стверджують, що це виховане століттями малоросійство, психологічний захист комплексу „меншовартості“. Серед цієї категорії найбільший відсоток готових стати патріотами будь-якої держави, де „гарно жити“.

Для таких патріотів прийнятніше начепити прапорець на авто чи на сайт – банер на підтримку армії, ніж сказати пару речень українською до власної дитини чи зробити україномовну версію сайту. Для них українська мова й уся національна культура – непотріб, музейна екзотика, мертвий світ давно мертвих предків.

Спільно з російськими націоналістами, русифіковані „порожні“ патріоти України складають „руський мір“, який культурно домінує в державі „Україна“.

І все ж перед „порожніми“ патріотами стоїть завдання, при збереженні незалежності від Росії держави, знищити українську культуру та „змістовних“ патріотів: або фізично, або за своїм зразком денаціоналізувати їх через русифікацію. А це не так просто, зважаючи на західню частину України з багатомільйонним населенням, яке репродукує українську культуру й успішно протидіє русифікації.

Держави зі змістом – це держави Європи й Азії, які впродовж історії оберігають свої національні культури, мови, використовуючи для цього економіку, політику, армію. При цьому економічні та політичні моделі в цих державах можуть змінюватися. Нації в таких державах можуть воювати за „державну територію“ у двох випадках:

1. Коли мова йде про державну територію, що збігається з територією, на якій проживає нація як носій певної культури й мови.

Наприклад, коли козаки хотіли вирвати в Речі Посполитої територію для власної держави, то мова йшла

лише про територію, на яких більшість населення розмовляло українською мовою. У цих випадках захист території держави рівнозначний захистові нації. Люди захищають себе та „своїх“ від „чужих“.

Людей, які вважають Донбас і Крим територіями, на яких живуть носії української культури та мови і яких треба захистити від окупації „чужою“ культурою, думаю, не більше 5 відс. Їхня проблема в тому, що вони не бачать реальності, а живуть фантазіями, або історичною пам'яттю. Часто ці люди в різних державах мріють про „повернення“ якихось історичних територій, незважаючи на думку сучасного населення цих територій.

2. Коли йде війна за частину „державної території“, на якій відсутні або в повній меншості представники нації, яка створила державу.

Мова йде про насильницьке утримання однією нацією території, на якій проживає населення „чужого“ народу. Це модель імперій. При цьому нація, що створила імперію, має бути готова до проблем. Населення захопленої території необхідно або винищити фізично, або національно асимілювати або бути готовим до можливого сепаратизму та силового втримання цих територій, у залежності від кількості окупованого населення.

Таких патріотів української України, що думають по-українськи „перетравити Крим та Донбас“, близько 30-40 відс.. Проблема цих людей у тому, що статистика свідчить, що українська культура гине не лише в Криму чи Донбасі, а й у центрі України. Тут триває русифікація. Лише кожна третя дитина з україномовної сім'ї продовжує життя української мови.

Загалом усіх патріотів, і „порожніх“ і „змістовних“, в обох їх версіях близько 60-70 відс.

Зараз влада держави „Україна“ посиляє людей на війну за територію при відсутності позиції, навіщо вона державі – крім дурної патетики: за „демократію“, „щастя людей“. Влада робить хаотичні кроки, намагаючись догодити всім патріотам України.

Якщо безперспективність зовнішньополітичної багатовекторності вже змусила зробити євровибір, то безперспективність багатовекторності у внутрішній політиці покищо не усвідомлюється. Повторюється мантра про захист окресленої юристами території, хоч це не дає відповідь на принципове питання сенсу держави „Україна“. Сенсу, який можна набути, лише знищивши в будь-який спосіб російських шовіністів і одну з двох груп патріотів України:

- або русифікувати українців;
- або українізувати русифікованих українців.

Інакше життя трьох груп в одній державі буде постійно розривати її культурно, політично, військово.

Радив би зробити ставку на традиційні в Європі моделі національних держав, які толерантно ставляться до існування діаспор інших народів, і поступово українізовувати русифікованих українців, асимілюючи патріотів сусідніх держав. Розмір та обрис території має другорядне значення.

Не забуваймо, що найстрашніше, що могла б зробити Росія Україні – це віддати Крим, Кубань, Стародубщину й „українські етнічні землі“ Слобожанщини. Або взагалі самоліквідуватись і приєднатися до України. Тоді територія держави „Україна“ значно зросте, але вона остаточно перестане бути українською.

Олег Скрипка нещодавно сказав: „Якщо люди йдуть на барикади, а потім навідуються в караоке та співають „А білий лебедь на пруду...“, значить, нам ще багато що необхідно змінити в собі... Війни можна було б уникнути. Якби ми всі разом були українцями, любили рідну мову, знали власну історію, ходили на українські концерти, читали українські книги – неможливо було б створити п'яту колону й спиратися на російськомовних людей, щоб знищувати країну й убивати патріотів на вулицях... Була б Україна українська, як Франція французька або як Чехія чеська, – цих проблем би не було“.

Слава Україні, українській Україні, в якій існують діаспори інших народів!

(„Газета по-українськи“, 26 листопада 2014 року)

Станіслав Біличенко – український політолог, публіцист.

ПОШУК ПРАЦІ

Жінка з України пошукує працю без проживання, по догляду за особою похилого віку.

Тел. 862-371-7289. Наталка

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

В НТШ-А переглянули фільм американського кінодокументаліста

Сергій Панько

НЬЮ-ЙОРК. – 1 листопада 2014 року у Науковому Товаристві ім. Шевченка в Америці відбувся перегляд документального фільму американського режисера Енріко Кулена під назвою "Salt in the Air" („Сіль у повітрі"). Останнім часом таких кіновечорів у суботніх програмах НТШ-А для публіки стає більше, і вони приваблюють щораз більше творчої молоді як з числа останньої хвилі українських переселенців до США, так і з-поміж студентів американських університетів, які цікавляться або фахово вивчають україністику. Інтерес нью-йоркської публіки до кінопереглядів зростає зокрема й унаслідок останніх тенденцій у кінематографії: маленькі кіновиробництва із самотніми режисерами та некомерційними стрічками цілком спроможні активно конкурувати у прокаті із повнометражними фільмами.

Кінострічка „Сіль у повітрі“ здобув успіх в Україні, де його презентувано у рамках програми фестивалю американського кіно „Незалежність“ у Києві в грудні 2013 року. На імпрезі в НТШ-А режисер Е. Кулен був присутній особисто. Він відомий, зокрема, своїми стрічками, присвяченими проблемам екології та впливу різних видів промислових виробництв на навколишнє середовище.

Ось як сам режисер коротко формулює зміст свого нового фільму: „Картини сільської меланхолії викликають до життя дух солі з

Енріко Кулін. (Фото: Василь Лопух)

соляної шахти 3500-річної давності в туманному й покинутому гірському селі. Ритмічна розповідь про сіль поєднується з ландшафтами і побутовими традиціями, на які ця сіль впливає, серед іншого на довговічну спадщину перероби засоленої свинини. Також глядачі ніби самі стають пацієнтами інноваційної клініки, де хворі на астму вдихають соляні кристали. І переймаються боротьбою соляних шахтарів за дотримання священної угоди з тим, що було колись найціннішою сировиною на Землі“.

Особливе зацікавлення присутніх викликали кадри про істо-

рію, розвиток, а відтак і про загрозу повного занепаду соледобування у соляних копальнях, – це в районі прикордонного закарпатського містечка Солотвина, в якому віддавна спільно живуть солекопи - українці, угорці, румуни. Сіль тут добувалася з прадавніх часів, зокрема значного рівня сягнула соледобувна промисловість в часи господарського розквіту Паннонії – так називалася сумежна з цими місцями провінція давньої Римської імперії.

Наголос у фільмі робиться на становищі, в якому ця промислова галузь опинилася в наші дні: через брак кваліфікованого керівництва,

порушення екологічного балансу, байдужість регіональної влади соляні копальні почали руйнуватися, затоплюватися водою. У багатьох місцях сталися обвали ґрунту, і все це призвело до повного припинення процесу соледобування. Місцеве населення тяжко переживає ці події: через масивні земляні зсуви руйнуються важкою працею збудовані оселі, значна частина мешканців селища опинилася без роботи, втрачають можливість добувати засоби до існування.

Протягом усього фільму чути голоси шахтарів та членів їхніх родин. Після закриття копальні шахтарям навіть не були виплачені зароблені ними гроші, і у пошуках справедливості вони вдалися до відчайдушного кроку: спустилися на глибину 800 м і відмовлялися повертатися на поверхню доти, аж поки господарі шахти не знайшли можливість розрахуватися за їхню працю.

Поряд з людьми, що втратили надію на майбутнє і шукають розради у шкідливих звичках, показано також енергійних трудівників, що намагаються знайти вихід у плем'янні присадибних ділянок, у полюванні та особливо у годівлі свійських тварин.

Колоритна мова, своєрідний фолкльор дає змогу глядачам краще пізнати цей мальовничий куточок Українських Карпат. „Шахта нас і годує і любить, але помилок не терпить“, – закарбовуються в пам'яті слова одного з персонажів цієї хвилюючої документальної кінорозповіді.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком! Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше, ніж \$215, то зайдіть до нас.

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

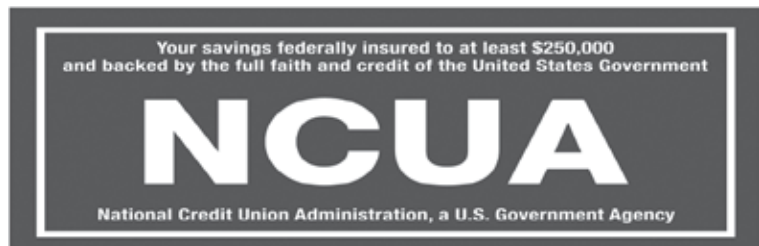
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfrelianceny.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfrelianceny.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

**2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899**

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Варо від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

Вічна Вам пам'ять, учителю!

12 січня у Чикаго, на самому порозі Шедрого вечора, не доживши лише рік до 100-ліття, відійшов патріот України, громадський, політичний, церковний діяч і журналіст, люблячий чоловік і батько Дмитро Грушецький.

Він народився навесні 1916 року в мальовничому українському селі Нараївка. Здобув професію інженера й усе своє життя по вінця наповнив служінню Україні, Богові та родині, залишаючись вірним лицарем обраних ідеалів до останнього подиху. Навчав у школах українознавства при православній катедрі св. князя Володимира та в „Рідній школі“, був кореспондентом українських газет та диктором радіо-програми „Голос УАПЦ“, членом-

засновником Українського православно-товариства св. Андрія в США, соратником Івана Багряного і активним діячем Української революційно-демократичної партії, допомагав в розбудові і становленні багатьох національних програм, зокрема „Української хати“ в Сан-Дієго, Каліфорнії.

Господь покликав Д. Грушецького перед Щедрим вечором, і в цьому, безперечно, можна теж побачити символіку. Переступивши поріг Божої оселі, він защедрює для добра милої серцю України.

Вічна Вам пам'ять, учителю!

Анатолій Сазанський,
Миргород,
Полтавська область

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Special Rates on IRA CERTIFICATES

Спеціальні Вищі Відсотки на

ПЕНСІЙНІ СЕРТИФІКАТИ

2.25%
APY*

термін в кладу
5 років
5 year term

0.75%
APY*

термін в кладу
9 місяців
9 month term

Effective 1/1/15

Примітки: APY Annual Percentage Yield, APY означає річна дохідність відсотків. Мінімальний внесок \$500 на всі сертифікати. Максимальний внесок \$250,000 на IRA сертифікати. Пропозиція дійсна з 1/1/2015. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Заробіток на рахунок може бути нижчий у зв'язку з оплатою штрафів, котрі можуть бути стягнені за дострокове зняття грошей. Річна дохідність відсотків на сертифікат залишається незмінною протягом терміну. Після закінчення терміну дії даної пропозиції річна дохідність відсотків (APY) може змінюватися щодня без попередження. Існують вимоги на право членства в УФС. Звертайтеся до нас за додатковою інформацією. УФС федерально застрахована Національною Адміністрацією Кредитних Спілок (NCUA).

Terms & Conditions: *APY means Annual Percentage Yield. Minimum deposit is \$500 for IRA Certificate. Maximum deposit for IRA certificates is \$250,000. Rates are effective as of 1/1/2015. Rates may change. Fees may reduce earnings. There is a penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your certificate before it reaches the maturity date; however, you may withdraw the interest earned at any time without penalties. To open an account you're required to establish membership by opening a Share Savings Account with a required \$50 minimum deposit. Other rates and terms are available. Membership subject to eligibility. Visit our website at www.rufcu.org for disclosures and more info!

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

У пам'ять Мирослава Шмігеля

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою із членами Спілки Української Молоді в Америці і з усією українською громадою, що у вівторок, 30 грудня 2014 року, відійшов у вічність

сл. п.

Мирослав Шмігель

(колишній голова КУ СУМ в Америці, 1974 – 1980)

народжений 1 лютого 1925 року
в Бабинцях, на Рогатинщині, Івано-Франківської області

Середню освіту здобув у Бережанах у 1943 році. На еміграції перебував в Авгзбурзі, Німеччина, від 1946 до 1949 року, а до США прибув у 1949 році. Закінчив студії механічної інженерії в New York City College у 1960 році. В 1946 році вступив до Пласту, та був одним із основоположників куреня „Чота Крилатих”. Перед виїздом до США, на доручення Організації Українських Націоналістів з під стягу Степана Бандери (карним членом якої був до кінця свого життя), вступає в членство Спілки Української Молоді – СУМ.

У 1949 році в Нью-Йорку являється одним із основоположників Осередку СУМ ім. ген.-хор. Тараса Чупринки, і на перших Основуючих Зборах Осередку, які відбулися 8 жовтня 1949 року, входить до управи Осередку та виконує обов'язки спортивного референта. На других річних Зборах Осередку у 1950 році його обирають головою Осередку, та переобирають на голову у 1951 році. Згодом, у керівних органах Осередку він був головою контрольної комісії та товариського суду.

У 1950 році він є учасником установчого Крайового З'їзду Спілки Української Молоді Америки, а на другому З'їзді його обирають членом Крайової Управи – спортивним референтом. Цю референтуру від очолює протягом семи років. Від 1951 до 2005 року (тобто 56 років) Мирослав Шмігель був членом керівних органів СУМ в Америці – у роках 1974-1980 був головою Крайової Управи, та протягом понад пів століття був спортивним референтом, заступником голови, ексекутивним заступником голови, головою Крайової Виховної Ради та головою контрольної комісії. За його довголітню працю в СУМ XI Світовий Конгрес СУМ в 1978 році надав другові Мирославу Шмігелю звання IV ступень Виховника, а у 2005 році Крайовий З'їзд СУМ в Америці наділив його званням Почесного Члена Крайової Управи СУМ в Америці. Рівночасно, Осередок СУМ в Нью-Йорку надав йому звання Почесного Члена. Покійний друг Шмігель брав участь у праці Світової Управи СУМ, був учасником Світових Конгресів та Світових Злетів СУМ, неодноразовим комендантом Здвигов та Злетів СУМ в Америці. Варта відмітити, що Покійний дуже гордився тим, що з рук тодішнього голови СУМА Василя Омельченка він отримав членську виказку члена СУМ число №1.

Крім праці в СУМ він був активним суспільно-громадським та політичним діячем української громади в США:

- довголітнім членом Українського Визвольного Фронту
- членом Крайової Екзекутиви та Крайової Ради Українського Конгресового Комітету Америки (УККА)
- довголітнім головою Об'єднаного Комітету – Відділу УККА в Нью-Йорку
- головою і членом Ради Директорів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку
- членом центрального комітету „Рогатинщина”
- великим ентузіастом спорту – головно футболу. У 50-их роках одним із провідних гравців та капітан дружини футбольної команди Українського Спортивного Колюбу (УСК) в Нью-Йорку

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 2 січня 2015 року, в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку. Почесну стійку біля домовини тримали всі колишні голови Крайової Управи СУМ в Америці – Михайло Фурда, Аскольд Лозинський, (Оля Король не змогла прибути й передала співчуття), Юрій Наконечний, Богдан Гаргай і Андрій Бігун, члени КУ і члени Осередку СУМ в Нью-Йорку та довколишніх Осередків. Прощальне слово від СУМ в Америці виголосив голова Крайової Управи – Юрій Микитин. В суботу, 3 січня, після Богослуження у церкві св. Юра в Нью-Йорку, покійного Мирослава Шмігеля поховано на цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, New Jersey.

Складаємо найщиріші співчуття дружині Надії, дочці Христині і синові Петрові з їхніми родинами, та ближчій та дальшій родині.

Вічна Йому Пам'ять!

Крайова Управа СУМ в Америці

У третю невимовно болючу
річницю відходу
у Божу вічність нашого
найдорожчого і незабутнього
Чоловіка, Батька і Дідуся

св.п.

АНДРІЯ ВСЕВОЛОДА ДОБРЯНСЬКОГО

буде відправлена
Поминальна Свята Літургія
у церкві св. Юра в Нью-Йорку
в суботу, 31 січня 2015 року, о годині 8:30 ранку.

Про молитви
за спокій душі Покійного просить

дружина Стефанія
з родиною

Ділимося сумною вісткою з
родиною, приятелями та знайомими,
що 19 грудня 2014 р., на 78 році
життя відійшла від нас у вічність
Мама, Бабуся, Сестра і Тітка,

св. п.

Анна Сенишин-Струк

вдова по св.п. Осипові Струкові, народжена в
Монтевідео, Уругвай, 22 грудня 1935 р.

Похоронні відправи відбулися 27 грудня в
Українській церкві свв. Петра і Павла в
Фінніксвіль, Па., а опісля на цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

діти	- Ірина
	- Ярослава з Патріцією і маленькою Софією
брат	- Петро з дружиною Ромою, в Монтевідео
племінниці	- Христина з синком Данилом - Марта з чоловіком Михайлом і донькою Наталією
ближча і дальша родина в Україні і Німеччині, приятелі і знайомі української громади в Фінніксвіль, в Монтевідео, і в Нью-Джерзі.	

За присутність на похоронних відправах та
вислови співчуття щиро дякуємо.

Вічна їй пам'ять !

За підтримки й спонсорства
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ

Український хор в Нью-Йорку

«ДУМКА»

ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ІМ. МИКОЛИ ЛИСЕНКА

запрошує на **ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 65-ЛІТТЯ ХОРУ**
з нагоди вшанування **ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ – мистецький керівник і диригент
Лариса Гутнікевич, Наталія Ващенко – фортеп'яний супровід

**НЕДІЛЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ,
о 2:00 ГОД. ПО ПОЛУДНІ**

The Great Hall of Cooper Union
7th Street and 3rd Avenue

за участю

Хору «Прометей» (Філядельфія)

У концерті беруть участь відомі виконавці:

Людмила Джой-Вусата (сопрано)

Оксана Кровицька (меццо-сопрано)

Адам Клайн (тенор)

Олег Чмир-Опалінський (баритон)

Квитки можна придбати заздалегідь:

Крамниця «Сурма» (11 E 7th St), Товариство «Самопоміч» (98 Second Ave),
Емілія Літеплю (917)301-8355, а також через вебсайт: www.dumkachorus.org

БУДЬТЕ ПІДГОТОВЛЕНИМИ

Постійне страхування життя*
захищає Вас протягом цілого життя,
забезпечуючи зростання грошової вартості
поліси, а у випадку її завершення
виплачує її повну суму.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

* Наявні не в усіх штатах

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

